

Plenaire 49

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

25 juni 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de resultaten van het Vlaams actieplan tegen files en de werking van het Pendelfonds	1
ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de acties van het personeel van de operationele diensten van de VRT	3
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de mogelijkheden tot invoering van het veralgemeend elektronisch stemmen in Vlaanderen	5
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de vakbondseisen inzake een nieuw sectoraal akkoord voor de lokale besturen en de gevolgen voor de gemeentelijke financiën	8
ACTUELE VRAAG van de heer Jul Van Aperen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een evaluatie van de snelheidsbeperkingen in de Kennedytunnel	9
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Bex tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de campagne om het gebruik van kraantjeswater te promoten	11
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toekomst van het dorp Doel	
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afbraak van huizen in Doel	14
ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de eventuele invoering van Vlaamse innovatievouchers	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de Brusselse plannen voor de bouw van een nieuw nationaal voetbalstadion op de Heizel en het overleg ter zake met de Vlaamse Regering	20
ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de mogelijke gevolgen van het aangekondigde nieuwe grond- en pandenbeleid van de Vlaamse Regering	22

<p>VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert en de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen houdende wijziging van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter, wat het toepassingsgebied betreft (overgenomen door de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert, de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen en mevrouw Veerle Heeren) – 1686 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>24 27</p>
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron, André Van Nieuwkerke, Johan Verstreken, Patrick De Klerck en Jan Peumans betreffende de toenemende druk op de dorpen aan de kust, in het hinterland en elders in Vlaanderen – 1615 (2007-2008) – Nr. 1 Bespreking</p>	<p>27</p>
<p>VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick De Klerck, André Van Nieuwkerke en Patrick Lachaert, mevrouw Tinne Rombouts en de heer Jan Peumans betreffende het behoud en ruimte voor volkssporten op het platteland, inzonderheid het krulbolspel – 1682 (2007-2008) – Nr. 1 Bespreking</p>	<p>30</p>
<p>VERSLAG over het verzoekschrift over het gebrek aan geestelijke gezondheidszorg voor (ex-)gedetineerden – 1624 (2007-2008) – Nr. 2 Verslag</p>	<p>32</p>
<p>ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 130 betreffende de geneeskundige verzorging en de uitkeringen bij ziekte, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieënvijftigste zitting in Genève op 25 juni 1969 – 1544 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	<p>32</p>
<p>ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 155 betreffende arbeidsveiligheid, gezondheid en het arbeidsmilieu, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zevenenzestigste zitting in Genève op 22 juni 1981 – 1545 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	<p>32</p>
<p>ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 161 betreffende de bedrijfsgezondheidsdiensten, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenzeventigste zitting in Genève op 25 juni 1985 – 1546 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming</p>	<p>32</p>
<p>ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 – 1645 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming</p>	<p>32</p>
<p>ONTWERP VAN DECREET betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft – 1667 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming</p>	<p>33</p>

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XVIII – 1669 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming	33
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert en de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen houdende wijziging van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter, wat het toepassingsgebied betreft (overgenomen door de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert, de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen en mevrouw Veerle Heeren) – 1686 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Aangehouden stemmingsen Hoofdelijke stemming	33 33
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick De Klerck, André Van Nieuwkerke en Patrick Lachaert, mevrouw Tinne Rombouts en de heer Jan Peumans betreffende het behoud en ruimte voor volkssporten op het platteland, inzonderheid het krulbolspel – 1682 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	34
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Wim Van Dijck en Werner Marginet tot besluit van de op 5 juni 2008 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het federale initiatief inzake tax shelter voor shows en sportinfrastructuur en de gevolgen ervan voor het Vlaamse beleid ter zake – 1736 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	34
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Mieke Vogels tot besluit van de op 10 juni 2008 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het actieplan voeding en beweging 2008-2015 – 1747 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	34
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Tack, Herman De Reuse en Thieu Boutsen en de dames Greet Van Linter en Katleen Martens tot besluit van de op 10 juni 2008 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het actieplan voeding en beweging 2008-2015 – 1749 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	35
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	35
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	39
Individuele stemmingsen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	39

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.08 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Jacky Maes, Sabine Poleyn, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Agnes Bruyninckx, Carl Decaluwe, Annick De Ridder, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Bart Martens, Jan Peumans, Johan Sauwens, Miet Smet, Marc Van den Abeelen, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Paul Wille: buitenslands;

Ward Kennes: ambtsverplichtingen.

Martine Fournier: familieverbindingen.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de resultaten van het Vlaams actieplan tegen files en de werking van het Pendelfonds

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, het Pendelplan: wie herinnert het zich nog? Drie jaar geleden is het als ambitieus plan met grootse taakstellingen gelanceerd. We gingen het woonwerkverkeer met de wagen met 10 procent verminderen op ongeveer vijf jaar tijd. We gingen daartoe maatregelen nemen op verschillende vlakken. We gingen telematica inschakelen. We gingen het fietsen bevorderen, carpoolen, het voetverkeer aanmoedigen en het openbaar vervoer uitbreiden. Vandaag lezen we dat dit plan is mislukt. De wagenkilometers die nog altijd worden afgelegd, zijn niet verminderd, niet met 1 procent en niet met 10 procent. Integendeel, ze zijn vermeerderd. De maatregelen die u destijds had aangekondigd zijn

minstens niet effectief geweest. U wilt nu terug een tandje bijsteken. Dat siert u.

Eerst zegt u dat het nog erger had kunnen zijn, moesten we niet hebben gedaan wat we hebben gedaan. Dat laat ik voor uw rekening. Iedereen verontschuldigt zich op de hem of haar meest geëigende wijze. Ik stel vast dat u een beetje in paniek bent. U wekt toch op zijn minst die indruk. U wilt een tandje bijsteken. U wilt een aantal fiscale gunstmaatregelen geven aan die bedrijven die op een milieuvriendelijke manier aan alternatief woonwerkverkeer willen werken. Dat is allemaal goed en wel, maar als we zo'n maatregelen aankondigen, zullen er mogelijk federale kapers op de kust komen. Ik laat dat voor u.

U brengt ook nog eens het bestaan van het Pendelfonds in herinnering. Daar hadden we ongeveer 14 miljoen in steken. Vandaag weten we dat 40 procent van dat fonds is aangesproken voor 16 projecten. De overige 60 procent is dat nog altijd niet. Een succes kunnen we dat fonds niet noemen. Het is misschien eens interessant om de politieke denkoefening te maken waarom zo'n fonds is mislukt, waarom het niet het verhoopte succes had. Wat zullen we doen met de gelden die daar nog in steken?

Ten slotte was er ook een heel mooie opmerking van uw woordvoerder of woordvoerster in de krant van vandaag die zei dat er ook een inspanning zal gebeuren voor de bedrijven. De bedrijven zullen worden aangemoedigd om zich in de toekomst te vestigen in de buurt van plaatsen waar het openbaar vervoer komt. Dat is natuurlijk de omgekeerde wereld. U als minister van Mobiliteit had er indertijd voor moeten zorgen – en nog altijd – dat wanneer er bedrijfsplaatsen zijn die met het openbaar vervoer niet bereikbaar zijn, – we kennen de Antwerpse haven erg goed, maar er zijn nog andere industrie- en kantoorterreinen waar het openbaar vervoer niet komt – het openbaar vervoer naar daar wordt getrokken.

Mevrouw de minister, uw Pendelplan schijnt niet het succes te hebben dat u ervan had verwacht. Wat zult u doen om dat plan alsnog te laten lukken?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw de voorzitter, ik wil vooraf enkele algemene opmerkingen maken. Ik heb deze morgen ook maar in de krant gelezen wat ik heb gelezen. Ik was ook heel erg verbaasd. De conclusies van de journalist laat ik voor zijn rekening. Ik heb hier niet actief over gecommuniceerd. We zijn nog volop bezig met de uitvoering van het Pendelplan en in het bijzonder van het Pendelfonds. Ik kom daar straks op terug.

Ik ben het niet eens met de conclusies die nu worden getrokken.

Ik ben wel zeer genuanceerd over de globale resultaten die we vandaag kunnen voorleggen inzake mobiliteit en de modal split. Ik heb overigens nooit beweerd dat het Pendelplan moet zorgen voor de oplossing van de files in Vlaanderen. Het zou bijzonder dom zijn om dat te doen. De oplossing van de files ligt niet voor de hand. Die kan er alleen komen als er een mentaliteitswijziging ontstaat. We moeten drastisch kiezen voor een andere vorm van mobiliteit en dergelijke, en we werken daar stapsgewijs aan. Het Pendelplan is daar een onderdeel van, naast andere initiatieven.

Het Pendelplan en het Pendelfonds zijn opgericht om vooral specifieke oplossingen voor de problemen met het woon-werkverkeer aan te pakken. Ik wil dat benadrukken. Ik wil ook een aantal zaken over de modal split nuanceren. Nog niet zo lang geleden is in de commissie uitgebreid gediscussieerd over de resultaten van het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Het oordeel is toch redelijk genuanceerd. Inzake de modal split doen we het niet slecht, als we de resultaten vergelijken met de ons omringende landen en met het EU-gemiddelde. In het buitenland stijgt het vrachtvervoer en het personenvervoer ondubbelzinnig. Bij ons is de trend minder duidelijk.

Ons beleid heeft er in elk geval voor gezorgd dat de evolutie bij ons beter is dan in de ons omringende landen. Ik vind dat we daar trots mogen op zijn. De resultaten zijn nog verre van bevredigend, maar inzake de modal split is er in het algemeen een verbetering merkbaar. Het is juist dat er nog een lichte stijging van het verkeer in de spits merkbaar is. In het algemeen is er echter een verbetering merkbaar, ten voordele van het fietsverkeer en het openbaar vervoer. Wat ons het meest zorgen baart – maar dat heeft niets met het Pendelplan te maken – is de dramatische stijging van het vrachtvervoer op onze wegen. Dat was de conclusie van de discussie, en ik sluit me daar bij aan. U kent in dat verband mijn pleidooi voor de kilometerheffing voor het vrachtvervoer: ik sleur aan dat dossier om daarin beweging te krijgen.

Het Pendelplan is een geheel van maatregelen die ten dele tot mijn bevoegdheden behoren, en ten dele tot die van andere, zowel Vlaamse als federale ministers. Ik steek het niet onder stoelen of banken: de versnippering van bevoegdheden is geen goede zaak als men een mobiliteitsbeleid wil voeren. Dat laatste blijkt ook uit een internationale studie waarover een tijdje geleden in de pers is bericht. Ik ga daarmee akkoord, want ik word er dagelijks mee geconfronteerd. Er zijn drastische maatregelen nodig om het pendelverkeer met bedrijfswagens te beperken. Daarover moeten goede afspraken worden gemaakt. Een van mijn voorstellen is het werken met mobiliteitsbudgetten voor werknemers, ten nadele van het gewoon ter beschikking stellen van een auto. Ik werk

daar hard aan, maar voor alle duidelijkheid moet ik zeggen dat dit niet tot mijn bevoegdheden behoort.

In het artikel ging het vooral over het Pendelfonds. De doelstelling ervan is eigenlijk redelijk bescheiden, maar toch erg belangrijk. Ik zeg het zo, want het is de doelstelling om bedrijven op hun verantwoordelijkheden inzake het woon-werkverkeer te wijzen. Dat zeggen volstaat natuurlijk niet: we moeten daarvoor middelen vrijmaken. Volgens het principe '1 euro voor 1 euro' moeten we de bedrijven over de streep trekken. Dat evolueert gunstig, maar we moeten nog een tandje bijsteken, zoals ik overigens al in het begin van dit jaar al heb gedaan.

Het evolueert goed, want in 2007 waren er twee oproepen waarvoor ongeveer 6,5 miljoen is gebruikt van de voor dat jaar ter beschikking gestelde middelen. Een niet onbelangrijk gedeelte van de middelen die voor dat jaar waren opzijgezet, zijn dus besteed. Dit jaar zit meer dan 7 miljoen euro in dat fonds. We werken opnieuw met twee oproepen. De eerste is volop bezig. De tweede van 2007 was iets minder succesvol: toen werden vijf projecten voor een bedrag van 913.000 euro weerhouden, tegenover elf projecten voor een bedrag van 5,5 miljoen euro ten gevolge van de eerste oproep. We vinden dat we de bedrijven opnieuw warm moeten maken. We hebben een grote sensibiliseringsactie opgestart, in samenwerking met Voka. Op dit ogenblik zijn er een veertigtal bedrijven geïnteresseerd om een project in te dienen.

Dat wil zeggen dat men ze moet warm maken, mee denken en mee de pen vasthouden. Voor het bedrijf is het geen corebusiness om een pendel- of een openbaarvervoerdossier te schrijven. Ik heb daar ook alle begrip voor.

Ik heb nog een belangrijk voorbeeld en dan sluit ik af. U verwijst naar de haven van Antwerpen. Dit is een zeer goed voorbeeld. In de haven van Antwerpen zijn veel bedrijven slecht ontsloten door het openbaar vervoer. Ik krijg daar ook veel vragen over. U weet ongetwijfeld dat in het kader van de minderhindermaatregel, het was een van de eerste dossiers die op mijn bureau belandde toen ik minister werd, er een pak maatregelen op het vlak van het openbaar vervoer op tafel lagen. We hebben toen gezegd de openbaarvervoerprojecten te zullen continueren die succesvol waren. Wat ik heb moeten schrappen omdat er geen volk op zat, waren de bussen naar de haven van Antwerpen. Ik vond het dramatisch maar er zat geen volk op. Hetzelfde gold voor het NMBS-aanbod naar de haven. Dat heeft men om dezelfde reden teruggeschroefd. Het is verklaarbaar. Het heeft te maken met het feit dat er in shift wordt gewerkt. De mensen hebben geen fileproblemen of veel minder dan anderen.

Dat wil niet zeggen dat we ook daar niet aan duurzaam woonwerkverkeer moeten werken. Een van de grote

projecten binnen het pendelfonds is het project rond de haven van Antwerpen. We zijn volop bezig met dat project. Het is het I-busverhaal. Het project is nog in volle ontwikkeling. Ik hoop op een heel goed project. Het geeft aan dat men op zoek moet gaan naar heel creatieve oplossingen op maat van de bedrijven want het inleggen van een bus is heel vaak onvoldoende.

Ik heb nog een punt. Ik ben de laatste twee jaar volop bezig met netmanagement. De absolute scoop van het netmanagement zijn de bijkomende investeringen voor het openbaar vervoer, en deze situeren zich op het vlak van het woonwerkverkeer.

De heer Jan Penris: We moeten het debat niet nodeloos complex maken. Ik heb het voor alle duidelijkheid hier niet gehad over het vrachtverkeer. Ik weet dat zich daar ook een probleem van modal split situeert, maar daarvoor zullen we andere oplossingen moeten zoeken. We moeten inzetten op de binnenvaart, meer dan nu het geval is en ook op het spoor, waarover we helaas niet bevoegd zijn. Ik geef u gelijk, uw mobiliteitsdossier wordt nodeloos complex gemaakt door het feit dat onze staatshervorming ook op dit gebied niet is voltooid.

Ik had het alleen over het wegverkeer van de personen die zich verplaatsen van hun woning naar hun werk. Dan stellen we vast of op zijn minst de journalist die het artikel vandaag heeft gepubliceerd, dat het aantal wagenkilometers is toegenomen.

Als u zegt dat we het niet slecht doen, zal dat wel waar zijn maar als men ziet dat er meer mensen in de spits hun wagen gebruiken, dan is uw plan niet volledig gelukt.

U stelt dat er een derde oproep naar de bedrijven komt. U gaat daarvoor sensibiliseren. Ik hoop dat uw sensibiliseringsactie wat actiever zal zijn dan de vorige. Als met de vorige sensibilisatiecampagnes u slechts 16 projecten hebt kunnen realiseren, dan denk ik dat er onvoldoende inspanningen werden geleverd. Ik ga ervan uit dat de inspanningen die u nu zult leveren, efficiënter en effectiever zullen zijn.

Ten slotte, als u wil dat er voor het woonwerkverkeer een goede modal split komt, dan moet u ervoor zorgen dat u alternatieven aanbiedt en ervoor zorgen dat Industrieterreinen, niet alleen de haven maar vele industrieterreinen en kantoorterreinen in Vlaanderen, ontsloten worden door het openbaar vervoer. Ik stel vast dat uw regering heel wat kansen heeft laten liggen. Ik herhaal het, u hebt nog een jaar om uw eindrapport goed te maken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandebossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de acties van het personeel van de operationele diensten van de VRT

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: De voorbije weken staat de VRT in de belangstelling in verband met de rapporten van het Rekenhof en andere. Er wordt enorm veel gepubliceerd over de rapporten van het Rekenhof. Daarbij wordt al eens vergeten dat de VRT in de eerste plaats televisie maakt. Om televisie te maken beschikt de VRT over zeer grote operationele diensten in huis. Het gaat om een grote groep van het personeel van de VRT.

Naast de discussies die hier zijn gevoerd, is het in de VRT ook onrustig. Er zijn recentelijk nog discussies geweest over de evaluatieprocedure in de VRT. Naar aanleiding van een andere vraag heb ik daar al iets over gezegd. Vorige week leidde een actie van de vakbonden tot een vertraging van één minuut bij de nieuwsuitzendingen. Het was een symbolische actie.

De operationele diensten hebben een aantal klachten. Er is te veel werk voor het aantal mensen dat er werkt. Bovendien beschikken ze niet over de noodzakelijke en voldoende middelen om dat werk te doen.

Ik weet dat men intussen een aantal maatregelen heeft genomen. Gisteren is er een vergadering geweest met de vakbonden. De operationele diensten vreesden dat er meer werk zou worden uitbesteed.

Wat wordt er aan gedaan? Wat is de uitkomst van het vakbondsoverleg binnen de VRT?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, uw vraag is inderdaad zeer actueel. U bent correct geïnformeerd, maar het stond vandaag ook al in de krant. Gisteren is er een bijeenkomst geweest.

De VRT laat me weten dat de teneur van de krantenberichten juist is. Het was inderdaad een constructieve vergadering met de gedelegeerd bestuurder van de VRT, de heer Jan Cuypers – de huidige directeur van de operationele diensten –, mevrouw De Meerleer – de nieuw benoemde directeur vanaf 1 oktober – de vakbonden en enkele werknemers.

Het management heeft in de eerste plaats geluisterd naar de pijnpunten. Het was een dialoog. Het management is

er ook in geslaagd een aantal twijfels weg te nemen door duidelijk te stellen dat er geen sprake is van afbouw van de operationele diensten. Integendeel, het is de bedoeling om van deze afdeling een competitief, intern facilitair bedrijf te maken. Ik hoop dat dit in goede aarde is gevallen. Het is ook de bedoeling om een focus vast te leggen tegen eind 2008, afgestemd op het ondernemingsplan en op de interne productie. U weet dat in de beheersovereenkomst uitdrukkelijk bepalingen zijn opgenomen omtrent de interne productie.

Bovendien gaat men er noodzakelijkerwijze bij prioriteren, zowel inzake mensen als inzake middelen. Inzake mensen heeft het management uitdrukkelijk bevestigd – wat de gedelegeerd bestuurder ook tijdens de hoorzitting in de commissie heeft gezegd – dat het geenszins de bedoeling is om structurele tekorten van medewerkers op te vullen met mensen uit de uitzendarbeid. Inzake middelen heeft het management toelichting gegeven bij investeringen waartoe nu reeds is beslist en die zichtbaar zullen zijn in de loop van 2008. Het gaat om investeringen in tv-studio's, in camera's en in captatiewagens.

Er is ook nog afgesproken dat mevrouw De Meerleer de zaken opvolgt en in dialoog gaat. Ik heb er goede hoop op dat het verdere verloop ook in een goede sfeer zal gebeuren. Ik ontvang hoopgevende berichten. Ik wil onderstrepen dat ik een relaas geef van wat mij is gezegd, maar het is inderdaad een zaak van het management waarmee wij ons niet in detail bezighouden. Maar ik deel uw zorg.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil alleen nog een bijkomende vraag stellen. Ik meen te begrijpen dat men daar ook een investeringsplan aan heeft gekoppeld. Ik veronderstel dat die middelen in de begrotingen van de VRT zijn ingebouwd, of gaat het om nieuwe middelen?

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, de problemen bij de operationele afdelingen zijn dus niet nieuw. Er was al eerder sprake van een tekort aan personeel en materieel om de taken die de VRT in de toekomst intern zal uitvoeren te realiseren.

Mijn fractie heeft al eerder haar vertrouwen uitgesproken in de gedelegeerd bestuurder en zijn besparingsplan en vooral zijn efficiëntieplan. Mijnheer de minister, als ik u hoor over de constructieve gesprekken van gistermiddag, kan dat dat alleen maar bevestigen.

U kent ons standpunt dat de VRT, na het wanbeleid van Mary en compagnie, moet bewijzen dat men de tering naar de nering kan zetten. Ik hoop dat de recente acties en gesprekken tussen de vakbonden en directie geen

schot voor de boeg zijn om meer middelen te krijgen van de Vlaamse overheid.

Recent besliste de regering al om 10 miljoen euro recurrent in de VRT te stoppen. Ik zou dan ook van de minister graag horen dat deze zaak niet zal resulteren in een extra miljoenenstroom naar de openbare omroep.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik hoop dat uw antwoord bewaarheid wordt en dat alles dat afgesproken wordt, goed kan worden uitgevoerd. Ik denk dat de VRT nu nood heeft aan een zo stabiel mogelijke situatie, want er is genoeg gediscussieerd over de VRT. Als deze toestand blijft voortduren, met alles wat erbij komt, zou de VRT wel eens in zwaar water terecht kunnen komen. Dat zou zeer erg zijn voor het medialandschap in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik heb eigenlijk een aantal vragen over de operationele diensten van de VRT, in de mate dat daar al zicht op is of verantwoord is aan de minister.

Ik vind het een beetje een vreemd verhaal. Ik het verleden hebben we al discussies gevoerd, als ik het nu puur heb over de hard- en software die nodig is om televisie te maken. Volgens de informatie die wij hadden, zijn er toch serieuze vernieuwingen en investeringen geweest. Heeft men daardoor uit het oog verloren dat men bepaalde productionele middelen nodig heeft om die productie te doen? Zo ja, welke tekorten zijn er dan in materieel?

Mijnheer de minister, u zei dat een aantal zaken beslist zijn geweest. Waarover gaat dat specifiek? Welk onderdeel van de capaciteit van de operationele diensten bij de VRT vult dat in? Door wie is dat beslist?

Misschien is het interessant om, naast de traditionele rapportering – en dat heeft niets te maken met het feit dat wij van alles vermoeden, dat wil ik duidelijk benadrukken –, ook eens een listing te vragen aan de VRT. Hoe zit het exact met een aantal investeringen in het productionele gedeelte – waar sowieso producties mee zullen gebeuren –, in materieel?

De redactie is volledig gedigitaliseerd en daar krijgt men het verhaal dat men met minder hardware meer kan doen, net door de crossen te maken in de productie, de productieplatformen op één vloer te brengen en de technieken te bundelen – wat ook wel een aantal probleempjes heeft gegeven.

Ik heb een tweeledig gevoel. Waarover hebben we het nu exact? Waar zit het probleem nu exact? Ik vermoed

dat de nieuwsdienst van de openbare omroep toch goed bedeed is en ook de eindregie is, dacht ik, toch wel zeer goed bedeed. Die operationele investeringen zijn gebeurd. Dan vraag ik me af waar het zich op toespitst.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Vandenbossche, ik weet niet of de directie van plan is om nieuwe middelen in te zetten voor die investeringen die noodzakelijk zijn. De gedelegeerd bestuurder heeft mij gezegd dat de focus die vastgelegd zal worden, zal worden afgestemd op een ondernemingsplan. Komt er nu al dan niet bijkomend geld vrij binnen de VRT daarvoor, dat weet ik niet. Dat is ook de zaak van de directie.

In elk geval heeft men mij meegedeeld dat aan de vakbonden en aan de medewerkers is meegedeeld welke investeringsbeslissingen nu zijn genomen, onder andere op het vlak van wat ik heb gezegd.

Naar aanleiding hiervan, is geen vraag gesteld aan de regering voor nieuwe bijkomende middelen. Daar kan ik duidelijk in zijn.

Mijnheer Verstrepen, ik heb geen zicht op de details, uw vraag overvalt me. Het hoort trouwens hoofdzakelijk tot het operationele. We weten dat een aantal investeringen nodig zijn. Er worden wel eens opmerkingen gemaakt dat de VRT te traag zou investeren, onder andere in high definition. Ik heb daar vroeger al op geantwoord. De VRT investeert bij elke vernieuwing in high definition maar doet dat op een bedrijfseconomisch verantwoorde manier en zal niet allerhande materieel en outillage vervangen voor het is afgeschreven. Bij elke nieuwe investering wordt ingestapt in high definition. Waar de eventuele bijkomende investeringen moeten gebeuren en waar het al gebeurd is, kan ik u nu niet meedelen, dat is ook een zaak van het management. Ik heb begrepen dat er tekst en uitleg is gegeven aan de medewerkers en dat dat een voldoende basis is om verder te komen tot een vertrouwensrelatie.

Daarmee eindig ik bij wat de heer Stassen heeft gezegd. Ik deel zijn mening. Het is goed dat er nu gezegd wordt aan de VRT: u komt uit woelig water, doe verder uw ding, ga ervoor, werk aan uw opdracht. Ik denk dat dit onze boodschap moet zijn aan de gedelegeerd bestuurder. Op zich is het geen drama dat er eens een interne discussie ontstaat en discussie met de vakbonden. Daaruit moeten we niet concluderen dat het slecht gaat met de VRT. Dergelijke 'conflicten' en discussies doen zich overal voor. Ik leid af uit wat ik heb gekregen aan commentaar en berichten uit de VRT, dat het probleem op een verstandige en constructieve manier en in dialoog is aangepakt. Ik heb begrepen dat de teneur van de krantenberichten klopt met de sfeer van de vergadering gisteren.

De heer Dany Vandenbossche: Ik dank de minister voor het antwoord. Ik stel mede met andere collega's vast dat men vrij vlug tot een oplossing is gekomen in

het ontstane conflict. Ik deel de analyse die de heer Stassen en uzelf maakten, dat we de VRT niet alleen maar mogen beoordelen over zaken die in de pers staan maar dat de VRT ook nog een beetje televisie moet kunnen maken en dat in de grootste rust en kalmte moet kunnen doen. Ik ben blij dat dat conflict daarmee deels van de baan is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijk tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de mogelijkheden tot invoering van het veralgemeend elektronisch stemmen in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, toen ik mijn vraag aan het voorbereiden was, vroeg ik me af of ik ze wel zou stellen. Toen de heer Verfaillie op 12 maart dit onderwerp ook aansneed, antwoordde u immers dat u er een beetje een deontologisch probleem mee had omdat het kalf op het federale niveau gebonden ligt.

Ik stel de vraag toch aan u. We weten wat uw houding is. Dit parlement staat volledig achter uw standpunt om liefst in heel Vlaanderen elektronisch te kunnen stemmen. We kennen allemaal de voordelen, waarbij er efficiënt kan worden gewerkt, je minder mensen nodig hebt om de stemverrichtingen op te volgen, zoals verslaggevers, tellers en noem maar op.

Waarom deze vraag? Op 12 maart dachten we naar aanleiding van de samenwerkingsovereenkomst die werd gesloten, dat men op het federale niveau vrij spoedig een aantal beslissingen zou nemen. We spraken toen de vrees uit of alles wel klaar zou zijn tegen 14 juni 2009. Ondertussen is dat 7 juni geworden, een weekje vroeger dus. We weten allemaal dat de federale overheid de verantwoordelijkheid draagt voor de verkiezingen van dit parlement.

Ondertussen merken we, raar maar waar, dat de manier waarop we verkiezingen gaan organiseren, een communautair twistpunt is: wij willen elektronisch stemmen en in Franstalig België wil men dat doen met potlood en papier. Men wil dat met het rode potlood. Of dat te maken heeft met het feit dat de PS daar voorstander van is, weet ik niet. Het is in elk geval een groot twistpunt.

Mijnheer de minister, in hoeverre heeft de Vlaamse Regering initiatieven genomen na 8 maart om wat wij

belangrijk vinden, hard te kunnen maken? Hoe schat u op dit moment de mogelijkheden in? Gelet op het feit dat de stemcomputers die we nu hebben, eind dit jaar afgeschreven zijn of althans geüpdatet moeten worden, in hoeverre is Vlaanderen bereid daarin zelf te investeren? Blijft het dan bij de kantons waar er tot op heden elektronisch werd gestemd? Krijgen we een standstill of ziet u nog mogelijkheden om het elektronisch stemmen verder uit te breiden?

Mijn vraag is dus eigenlijk hoe de Vlaamse overheid, voor verkiezingen die ons aanbelangen, zal inspelen op de moeilijkheden die er momenteel federaal ter zake zijn.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, deze vragen zijn heel specifiek gericht aan de Vlaamse Regering. Mijnheer Van Dijck, in uw inleiding hebt u natuurlijk ook gesteld hoe de zaken institutioneel geregeld zijn. De verkiezingen van 7 juni 2009 zijn een federale zaak, een verantwoordelijkheid van de federale regering. Dat geldt zowel voor de gewestverkiezingen als voor de Europese. De Vlaamse Regering blijft bij haar principiële standpunt dat ze gewonnen is voor veralgemeend elektronisch stemmen. Het is belangrijk erop te wijzen dat het de federale regering is die de verkiezingen voor de gewestparlementen moet organiseren. Mensen begrijpen dat eigenlijk niet goed. Ik denk voor zowel de regering als heel dit parlement te spreken als ik zeg dat dat ook een punt zou moeten zijn bij de communautaire onderhandelingen die nu worden gevoerd. De gewesten zouden in de toekomst de verkiezingen voor hun eigen parlementen zelfstandig moeten kunnen organiseren.

Hoe staat het nu met de afwikkeling van dit dossier? Alle administraties bevoegd voor Binnenlands Bestuur, zowel de gewestelijke administratie als de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, werken goed en nauwgezet samen om te komen tot één bestek, dat moet leiden tot een nieuw elektronisch stelsysteem. Dat bestek is ondertussen op punt gesteld. Het wordt gepubliceerd zodra de gemengde commissies in het federale parlement groen licht heeft gegeven. Dan kunnen ze meteen aan de slag gaan en kan er in een volgende fase een prototype worden ontwikkeld. We staan daar volledig achter. Dat zijn de noodzakelijke stappen die moeten worden gezet, wil Vlaanderen komen tot veralgemeend elektronisch stemmen.

Hoe zit het nu met de financiële bijdrage voor de upgrade? Vlaanderen gaat daar geen geld voor uittrekken: laten we wel wezen. De bestaande apparatuur wordt opnieuw geüpgraded en gemoderniseerd, om nog eenmaal dienst te kunnen doen, meer bepaald op 7 juni 2009. Wat betekent dat? Mijn federale collega van Binnenlandse Zaken, minister Dewael, heeft daar goed

opgeantwoord, ook in het federale parlement, toen hij stelde dat diegenen die vandaag elektronisch stemmen, dat in de toekomst ook kunnen doen. De anderen blijven voort stemmen met potlood en papier, maar, en dat is een belangrijke maar, de lokale autonomie speelt hier volledig. Als er gemeenten zijn waar in het verleden elektronisch werd gestemd en die in de toekomst opnieuw met potlood en papier willen laten stemmen, dan kan dat. Dat is een stelling die vooral in het Waalse landsdeel leeft. Uiteindelijk ligt daar het initiatief bij de gemeenten zelf, in Vlaanderen, Wallonië en Brussel, om voort te gaan met het elektronisch stemmen of de weg in te slaan van potlood en papier. Dat is de lokale verantwoordelijkheid.

De Vlaamse Regering blijft anderzijds vragende partij voor veralgemeend elektronisch stemmen. We blijven ons voort inzetten om daartoe te komen. Al die stappen van dat hele proces, met het opmaken van het bestek voor een nieuw elektronisch stelsysteem en vervolgens, als dat eenmaal is gegund, met het ontwikkelen van een prototype, moeten hoe dan ook worden gezet. We willen alleszins dat, vanaf het ogenblik dat Vlaanderen zelf verantwoordelijk is voor het organiseren van verkiezingen, de kiesgerechtigde burgers in de 308 gemeenten elektronisch kunnen stemmen.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, ik dank u. We blijven nog steeds de visie van de Vlaamse Regering steunen. Het siert u dat u dat standpunt blijft huldigen. Ik heb begrepen dat de gemeenten kunnen beslissen om als het ware terug te keren naar potlood en papier, maar wat met die gemeenten die willen overstappen naar elektronisch stemmen? Wordt daar opnieuw een aanbesteding voor gedaan? Wordt er nieuwe apparatuur voor aangekocht? In welke mate is die dan compatibel met de bestaande? Nogmaals, het is niet uw verantwoordelijkheid, maar ik vrees enigszins dat we met het oog op 2009 veeleer een stap achterwaarts dan een stap voorwaarts aan het zetten zijn.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer Van Dijck, u zegt dat wij allemaal voorstander zijn van het elektronisch stemmen. Wij zijn geen tegenstander, maar ik wil wel een nuance aanbrengen. Wij zijn voorstander op voorwaarde dat er een afdruk komt van de stemming die dan in een urne wordt gedeponneerd om in geval van twijfel of betwisting te kunnen natellen.

Het klinkt ongelooflijk, maar in dit land is niets ongelooflijk, we hangen nog altijd af van het federale niveau om onze verkiezingen, de verkiezingen voor het Vlaams Parlement, te kunnen organiseren. Als we het over één ding eens zijn, is het dat toch, dat daar vlug verandering in moet komen.

Ik heb begrepen dat de bestaande stemmachines geüpgraded zullen worden voor de gemeenten die willen voortdoen met het computerstemmen. Ik weet niet in hoeverre dat betrouwbaar is, maar het zal het vertrouwen van de kiezers in het elektronisch stemmen niet verhogen, vrees ik.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb een tweetal weken geleden hierover een vraag om uitleg ingediend. Ze werd geweigerd omdat dit een federale bevoegdheid is. Ik ben dan ook zeer tevreden met de actuele vraag van de heer Van Dijk.

Ik vernam in de wandelgangen dat de upgradering van de stemmachines gepaard zou gaan met een aanzienlijk kostenplaatje. Volgens mij gaan heel wat gemeenten dat niet zien zitten. Ze gaan die zware investering die op één dag wordt afgeschreven niet meer doen voor één verkiezing. In plaats van meer wordt er dan minder elektronisch gestemd. Daar moeten we voor opletten. Er zouden meer stemmen kunnen opgaan om het elektronisch stemmen helemaal af te schaffen en terug te keren naar potlood en papier. Dat is mijn grote vrees. Ik heb geen concrete cijfers, maar het zou gaan om een grote kost voor de lokale overheden.

Ik hou van cijfers, mijnheer de minister. U houdt van cijfers. U hebt ooit gezegd dat u 25 miljoen euro had uitgetrokken om het veralgemeend elektronisch stemmen mogelijk te maken. Kunt u die middelen gebruiken voor de upgradering? Zo niet, welke bestemming gaat u geven aan die middelen?

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, het lijkt me substantieel dat we ook in de lopende communautaire onderhandelingen proberen een punt te maken van de Vlaamse verkiezingen. We moeten ernaar streven om in de toekomst onze eigen verkiezingen te organiseren. Daar wordt nu zo'n beetje licht overheen gegaan. *(Opmerkingen)*

Het is institutioneel gezien van belang.

Wat moeten de gemeentes doen die tot op vandaag met papier en potlood hebben gestemd, en in 2009 willen overstappen op stemmachines? De federale minister van Binnenlandse Zaken heeft daarop geantwoord dat de gemeenten die al elektronisch stemmen, dat kunnen blijven doen of kunnen kiezen om terug te keren naar papier en potlood. Over het omgekeerde heb ik niets gelezen. Dat zult u aan de federale regering moeten vragen. Zij organiseert de verkiezingen. Wij zijn institutioneel geen betrokken partij. Als men de keuze maakt voor een of ander type stemcomputer, dan moet dat bruikbaar zijn voor die verkiezingen waarvan wij als Vlaamse overheid organisator zijn, voor de gemeentelijke en provincieraadsverkiezingen.

U hebt gelijk inzake de toekomst, mijnheer Van Nieuwenhuysen. Ons huidige systeem is voor 100 procent veilig, daar ben ik zeker van. Ondertussen zijn tal van stemmen opgegaan die dit in twijfel trekken, maar ze kunnen hun stelling niet hard maken, precies omdat het een sluitend systeem is. Het zou nog beter zijn, en dit moet zeker en vast bij de nieuwe apparatuur het geval zijn, dat de kiezer, eenmaal hij een keuze heeft gemaakt, een uitprint krijgt, een strook papier, waarop duidelijk staat voor welke partij en voor welke kandidaat of kandidaten werd gestemd, want dat stelt de mensen gerust. Dit moet de uitdaging zijn en we willen hier absoluut voor gaan.

Mijnheer Verfaillie, u verwees naar de financiering en u vroeg me wat ik met dat geld zal doen. Het geld was gereserveerd voor het veralgemeend elektronisch stemmen, voor de nieuwe apparatuur. We zullen nu niet bijdragen aan de upgradering, die is maar voor één verkiezing, een verkiezing waarvoor de federale regering de volle verantwoordelijkheid draagt.

We zullen wel zien wat we met dat geld zullen doen, er is niet meteen een nieuwe bestemming voor. Ik ga niet uit de losse pols fantaseren over wat ik met het geld zal doen terwijl ik hier staande de vergadering over wordt onderzocht. Dat zou niet getuigen van goed bestuur met woorden en met daden. Met belastinggeld moet immers oordeelkundig worden omgesprongen en er mogen geen bestemmingen ad hoc voor worden bedacht.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister, wat dat laatste betreft, dat klopt, maar het geld dat lokale besturen moeten investeren om een upgradering te doen, is ook belastinggeld. Het is dan ook de vraag wie in dezen de verantwoordelijkheid draagt. Het feit dat de organisatie van de verkiezingen een federale verantwoordelijkheid is, klopt, maar we zijn er wel bij betrokken, want anders zouden we geen samenwerkingsovereenkomst moeten sluiten.

Minister Marino Keulen: Die is er enkel voor het technische gedeelte, om apparatuur te bekomen die voor alle verkiezingen benut kan worden: gemeentelijk, provinciaal, gewestelijk, federaal en ook Europees. Daar zijn we bij betrokken.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister, wij zijn zeker vragende partij voor het zelf organiseren van deze verkiezingen en we juichen toe dat dit wordt meegenomen in de onderhandelingen, alleen ben ik er nog niet zo zeker van dat die ook tot een goed einde zullen komen – maar dit is misschien een beetje de pessimistische kant van het verhaal.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de vakbondseisen inzake een nieuw sectoraal akkoord voor de lokale besturen en de gevolgen voor de gemeentelijke financiën

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook over deze problematiek hebben wij al vaak van gedachten gewisseld in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, maar gisteren was er een algemene stakingsdag van de lokale besturen, van de gemeenten, de steden, de OCMW's en van de provincies. Volgens de werkgevers, de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSG) was er een deelname aan de stakingsdag van een kleine 20 procent. Volgens de organisatoren was er een deelname van ongeveer 80 procent.

Mijnheer de minister, de acties gisteren kenden succes. Het gemeenschappelijk vakbondsfront vraagt een lineaire loonsverhoging met 3,5 procent, wat neerkomt op een verhoging van ongeveer 1000 euro per personeelslid niet-geïndexeerd, en op een kleine 1500 euro wel geïndexeerd. Voor de lokale besturen wordt dit effectief een probleem. Als we de diverse indexsprongen naast elkaar leggen, samen met de baremische verhogingen, dan stellen we vast dat de loonlasten voor de lokale besturen voor de jaren 2008 en 2009 gemiddeld met 7,9 procent zullen stijgen. Dit zijn cijfers van de VVSG, dus zijn ze zeker betrouwbaar. Als daar nog eens 3,5 procent bij komt, dan komen we uit op 11,5 procent en dat vormt voor de lokale besturen op korte en op middellange termijn een enorm financieel probleem en een enorme uitdaging.

Mijnheer de minister, de lokale besturen staan immers voor enorme uitdagingen; denken we maar aan de brandweershervorming, die een aantal lokale besturen hoogstwaarschijnlijk toch wat centen zal kosten. Ik denk ook aan de steeds luidere roep om voor contractuele personeelsleden een tweede pensioenpijler te vormen. Ook dat zal heel wat centen kosten. Ik denk ook aan de resolutie die vorige week in dit parlement werd goedgekeurd over het Gemeentefonds. Nu kent die een jaarlijkse stijging met 3,5 procent. Ik ben zo eerlijk om toe te geven dat die in het verleden een mooie zaak was, maar vandaag, met de voorthollende inflatie, is die stijging onvoldoende.

Die 3,5 procent is globaal, maar er zijn ook een aantal gemeenten die al een aantal jaren niets extras krijgen van het Gemeentefonds, andere gemeenten krijgen er slechts 1 à 2 procent bij.

We moeten in dit debat heel voorzichtig te werk gaan. De uitdagingen voor de lokale besturen zijn immens. De financiële marges om in te stappen in de vragen van de

vakbonden om loonsverhoging, zijn inderdaad zeer minimaal.

Wat is de visie van de Vlaamse Regering hieromtrent? Welke initiatieven zal de Vlaamse Regering nemen om het overleg opnieuw vlot te trekken? De meeste ambtenaren zijn hardwerkende mensen, die recht hebben op een correcte vergoeding. Maar de burgers hebben ook recht op een correcte dienstverlening.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verfaillie, collega's, ik heb op 6 juni samen met minister-president Peeters een delegatie van de vakbonden ACV-OD, ACOD en VSOA ontvangen om te luisteren naar hun bekommernissen en verzuchtingen. Een week later, op 12 juni, hebben we ook de werkgevers ontvangen, bij monde van de VVSG voor de gemeentebesturen en de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) voor de provinciebesturen.

Onze houding is duidelijk. Mensen moeten goed en fatsoenlijk betaald worden, want dat hangt samen met hun motivatie. Tezelfdertijd zijn we uitermate bekommerd om het financiële evenwicht bij de gemeentebesturen. Al die loonsverhogingen moeten immers betaald worden door de belastingbetaler. We hebben dat laten becijferen. Indien je naar een lineaire loonsverhoging van 3,5 procent zou gaan voor alle personeelsleden – in totaal 150.000 personen – dan krijg je op een jaar tijd een verhoging van de loonmassa van 135 miljoen euro.

Inmiddels hebben we afspraken gemaakt met de lokale besturen in het kader van het Lokaal Pact. Een van de punten daarin is dat wij een deel van de gemeenteschuld overnemen a rato van 100 euro per inwoner. Als tegenprestatie verbinden de gemeente- en stadsbesturen zich ertoe om de belastingen in 2009 niet te verhogen. We moeten daar dan ook consequent in zijn.

Men zegt dat het gemeentepersoneel er niets meer bij heeft gekregen sinds 1994, maar dat klopt niet. Er zijn salarisverhogingen geweest voor de niveaus A en B. Het vakantiegeld en de eindejaarstoelagen zijn serieus opgetrokken en we hebben extra maaltijdcheques gegeven. Er is dus sinds 1994 op het terrein toch wel een en ander gebeurd.

In de schriftelijke versie van uw vraag vroeg u wat de Vlaamse Regering zou doen inzake de financiële middelen. Wij gaan op dat vlak niets doen. Dat is ook niet onze taak. Onze taak is die van bemiddelaar. Wij moeten de twee partijen opnieuw rond de tafel zien te brengen en ervoor zorgen dat men tot een sectoraal akkoord kan komen.

Dat zou ook een heel slecht precedent zijn. Het is nog nooit gebeurd dat de Vlaamse Regering gemeentebesturen

personeel betaalt. Iedereen zijn verantwoordelijkheid. De gemeente- en stadsbesturen betalen hun personeel en de provinciebesturen betalen hun personeel. Wij zorgen op het Vlaamse niveau voor onze mensen. En ook op het federale niveau moet men er maar voor zorgen dat het personeel wordt betaald. Een schoenmaker moet bij zijn leest blijven. We mogen daar zeker geen precedenten creëren. Want dan weet je wel waar het begint, maar het einde is binnen de kortste keren zoek.

Wij gaan nu dus onze rol van bemiddelaar weer opnemen. We hebben gisteren de algemene staking gehad. Nu gaan we proberen om de betrokken partijen – de werkgevers VVSG en VVP aan de ene kant en de drie vakbonden aan de andere kant – opnieuw rond de tafel te brengen om tot een gedragen akkoord te komen. Het is belangrijk dat VVSG en VVP mee akkoorden sluiten. Zo niet kunnen de vakbonden wel afspraken maken, maar zullen die op het terrein niet worden uitgevoerd en wordt daar door de stads- en gemeentebesturen geen gevolg aan gegeven. De vakbonden hebben er niets aan als zij zelf niet kunnen contracteren en zelf geen sluitende afspraken kunnen maken met VVSG en VVP.

Dat zal wellicht wat tijd vergen, mijnheer Verfaillie. Ik zit al vijf jaar in de regering, en ik heb het nooit gemaakt dat we in zo'n gepolariseerde situatie zitten. Het zal dus enige tijd vergen, maar we gaan onze rol als bemiddelaar en brugfiguur tussen de twee partijen ten volle opnemen in de loop van de volgende dagen en weken.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, de cijfers van uw administratie over de financiële gezondheid van lokale besturen zijn niet rooskleurig. Dit wordt ook bevestigd door studies van diverse financiële instellingen. Ik heb nu niet willen verwijzen naar het financieel pact omdat ik wist dat u ernaar zou verwijzen. We moeten voor twee zaken opletten. De financiële ruimte die wordt gecreëerd door het lokaal pact is beperkt, door de schuldovername, doordat we bepaalde rentelasten en aflossingen niet meer moeten vervullen, doordat dit niet meer wordt opgesoupeerd door het inwilligen van bepaalde eisen. In de overeenkomst die de 308 gemeenten hebben afgesloten, staat duidelijk dat er in 2009 geen belastingen mogen worden verhoogd. We mogen wel wat verschuiven indien nodig, maar niet verhogen.

Mijnheer de minister, het gaat de lokale besturen dus financieel niet voor de wind. Hoe zult u meer doen met dezelfde financiële middelen? Op dat vlak is er vandaag een serieus probleem.

De voorzitter: De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Ik treed het betoog van de heer Verfaillie en het antwoord van minister Keulen bij. Aan de grondslag van het lokaal pact lag de zorg om de financiële structuur van de gemeenten te verbeteren. Als we nu een centrale maatregel opleggen aan de gemeen-

ten, staat dit daar haaks op. De gemeenten worden gedwongen om uitgaven te doen die niet voorzien waren in de meerjarenplanning. De gemeenten hebben een vijfjarenplanning waarin ze hun uitgaven voor de komende vijf jaar moeten incalculeren. Het is onaanvaardbaar dat dit wordt doorkruist door welke toegeving ook, want dat raakt aan de financiële draagkracht en het draagvlak van de gemeenten om de normale taken uit te voeren. Ik vraag dat de regering geen enkel initiatief ter ondersteuning van deze eisen zou nemen.

Minister Marino Keulen: We hebben data van onze administratie Binnenlands Bestuur en ook studies van Dexia, die uitwijzen dat vandaag 50 tot 60 percent van de werkingsmiddelen van de gemeentebesturen naar lonen en wedden gaat. Dat zijn loonbegrotingen. Als je daarin verschuift, kost dat meteen veel geld. Anderzijds betekent goed betaald personeel goed gemotiveerd personeel. We gaan onze rol als bemiddelaar opnemen en proberen ervoor te zorgen dat de twee partijen tot een akkoord komen. Dat moet haalbaar zijn voor de gemeentebesturen en ook kunnen rekenen op het akkoord van de vakbonden.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, u bent nu bezig met de onderhandelingen voor 2008-2009. We zijn nu halfweg 2008. Hopelijk weten de lokale besturen tegen het einde van dit jaar waar ze aan toe zijn. Twee jaar is heel kort. Ik wil suggereren om de onderhandelingen over meer dan twee jaar te voeren. Ik weet dat dit nog steeds onder de federale wetgeving valt. Het is niet eenvoudig. Om de twee jaar onderhandelingen voeren, is toch wel kort.

Minister Marino Keulen: Dat kan ook maar voor de vakbonden als ze bereid zijn akkoorden af te sluiten over langere termijn en als ze bereid zijn heel veel boter bij de vis te doen. Als je voorstelt om akkoorden te sluiten over middellange of lange termijn, dan zijn ernstige loonsverhogingen de replek van de vakbonden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jul Van Aperen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over een evaluatie van de snelheidsbeperkingen in de Kennedytunnel

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Jul Van Aperen: Mijnheer de minister-president, aangezien u het antwoord geeft, moet ik niet dieper ingaan op een aantal details.

U herinnert zich nog dat ik op 11 oktober 2006 een vraag heb gesteld over het ongeval in de Kennedytunnel van 4 oktober, waarbij twee personen om het leven waren gekomen. Onmiddellijk daarop hebt u een snelheidsbeperking van 70 kilometer per uur ingevoerd tussen 6 uur en 20 of 22 uur. Ik heb toen gezegd dat er toch ook een infrastructureel probleem is met die tunnel. U was het daarmee eens. U zou de zaak ook overmaken aan de administratie.

Naar aanleiding van de uitspraken van het gerecht en de veroordeling van de veroorzaker van het ongeval hebben we vorige maandag via de radio vernomen dat er, niet-tegenstaande de snelheidsbeperking, niet minder ongevallen zijn. Dat sterkt me in mijn mening dat er een infrastructureel probleem is.

U zou de snelheidsbeperking na zes maanden evalueren en een rapport maken. Ik had u gevraagd om me rapporten te bezorgen. U zou dat ook doen. We zijn nu 20 maanden verder en ik heb nog geen rapporten gezien.

Ik ben blij dat u het antwoord zult geven. Hoe staat het met de evaluatie van de snelheidsbeperking tot 70 kilometer per uur? Hoever staat het met andere manieren om de verkeersveiligheid rond dat vrij ingewikkelde Kennedycomplex te verbeteren? Welke maatregelen hebt u in petto? Wat zijn de voorstellen van de administratie?

De voorzitter: Minister-president Peeters

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik moet minister Crevits verontschuldigen. Ze zit in het buitenland. Ze heeft het volste vertrouwen in het antwoord van de minister-president om alle vragen te beantwoorden. Mijnheer Van Aperen, ik heb begrepen dat ook u blij bent dat ik het antwoord mag geven, dat hopelijk even goed is als dat van minister Crevits indien ze hier aanwezig zou zijn geweest, quod non.

Het masterplan voor Antwerpen, een dossier dat de afgelopen weken de kranten heeft gehaald, moet een definitief antwoord geven op het verkeersinfarct in en rond Antwerpen. We moeten dat probleem op een duurzame manier oplossen. U weet net zo goed als ik dat de Kennedytunnel, met de meer dan 135.000 voertuigen die erdoor rijden, een heel belangrijk probleem is. Die tunnel is niet geschikt om dat aantal voertuigen te slikken.

Er is een onderzoek gedaan naar die ongevallen. In oktober 2007, 1 jaar na het invoeren van de maatregel, heeft het verkeerscentrum een studie uitgevoerd. Minister Crevits is daar nu bevoegd voor. Ze zal u de nodige informatie kunnen bezorgen. U hebt terecht gesteld dat het aantal ongevallen in de periode 2006-2007 gestegen is ten opzichte van het jaar voordien. Het gaat om een stijging met 68 procent. Dat is vrij veel. Men heeft echter ook vastgesteld dat dit in beide richtingen is. De

snelheidsbeperking is eigenlijk niet onmiddellijk de oorzaak van de stijging van het aantal ongevallen.

Nog belangrijker is dat uit de studie blijkt dat de ongevallen minder ernstig zijn. Er is dus een stijging. Het aantal slachtoffers per ongeval daalde van ongeveer 0,23 tot 0,16. Gemiddeld waren er nog 2,3 voertuigen betrokken bij de ongevallen. Voor de maatregel waren dat er 2,4. De totale afhandeldingsduur van de incidenten daalde met ongeveer 30 procent.

Het is spijtig dat het aantal ongevallen is gestegen. De aard van de ongevallen is dan weer positief. Het gaat vooral om kleine aanrijdingen en om blikshade. Hoewel dit op zich problematisch is, betekent dit dat ernstige en dodelijke ongevallen ons bespaard zijn gebleven. Ik hoop dat dit in de toekomst zo zal blijven. De snelheidsbeperking tot 70 kilometer per uur is ingevoerd om ervoor te zorgen dat we hier niet mee zouden worden geconfronteerd. Het is belangrijk dat we hier alles aan doen.

De conclusie van de studie is dat de verkeersveiligheid, zeker in het licht van de zware ongevallen, ingevolge deze maatregel is verbeterd. Ik herhaal wat ik toen heb verklaard. Het gaat hier om een tijdelijke maatregel. We moeten zo snel mogelijk op een dynamische snelheidsbeperking overschakelen. Minister Crevits werkt hier hard aan.

Ik zal nu een overzicht geven van de maatregelen die reeds helemaal zijn voltooid of die praktisch zijn voltooid. Het gaat dan om reactieve aanpassingen van de snelheidsregimes in en rond de Kennedytunnel. De eerste maatregel betreft het installeren van automatische incidentdetectiecamera's (AID-camera's) rond de tunnel. Dat is voltooid. De tweede maatregel betreft de integratie van die camera's in de aansturing van de software van de aankondigingsborden. Dat is gebeurd. Wat nog moet gebeuren, is de koppeling tussen de aankondigingsborden, waarop de snelheidsbeperking kan worden getoond, en de digitale camera's aan de tunnel. Ik heb begrepen dat de functionele analyse is voltooid en dat de softwaremodules zijn besteld. Dit alles zal in de loop van het najaar van 2008 in werking treden.

Een tijdje geleden heeft de heer Van Aperen de toenmalige minister van Openbare Werken gevraagd een aantal infrastructurele aanpassingen door te voeren. Het ging er dan in de eerste plaats om de snelheid in functie van de drukte en de toestand van de verkeersstromen te wijzigen. Er waren ook andere elementen. We hebben het hier al eerder over het licht in de Kennedytunnel gehad. Daar wordt in elk geval aan voortgewerkt.

Wat het verkeer en de verkeersveiligheid betreft, is het dossier van de Kennedytunnel een zeer moeilijk dossier. We hebben het al eerder over de inweefbewegingen,

over de tussenafstanden en over de linkerinvoegstroken gehad. Al deze elementen dragen bij tot de verkeersveiligheid of -onveiligheid.

Ik kom tot mijn conclusie. De cijfers zijn er. Ze moeten genuanceerd worden bekeken. De maatregel heeft zonder meer een positief effect op de verkeersveiligheid uitgeoefend. Dit geldt zeker voor de zware ongevallen. Minister Crevits heeft een aantal maatregelen getroffen. Ik heb die maatregelen overlopen. Ze zal hier aan voortwerken. De uiteindelijke oplossing maakt deel uit van het Masterplan Antwerpen. De tunnel zal voor het vrachtverkeer worden afgesloten. Dit zal tot een drastische verhoging van de verkeersveiligheid leiden.

De heer Jul Van Aperen: Eigenlijk heeft de minister-president niet veel nieuws verteld. Haast al zijn antwoorden zijn in oktober 2006 al vermeld. Ik ga ervan uit dat de uitvoering van de maatregelen ondertussen een stap verder staat. Aangezien ondertussen bijna twintig maanden zijn voorbijgegaan, zou het tegendeel spijtig zijn.

Wat de infrastructuur betreft, heb ik toen al verklaard dat de op- en afritten vlakbij het tunnelcomplex een groot probleem vormen. Ten behoeve van de mensen die de situatie niet zo goed kennen, zal ik nog even uitleggen wat ik bedoel. Wie in de richting van Gent rijdt, moet minder dan 100 meter voor de ingang van de tunnel langs een oprit. Het gaat hier om auto's die uit het centrum van Antwerpen komen. Dit is zeer problematisch. Bij het verlaten van de tunnel volgen vlak na elkaar twee afritten. Aangezien de auto's tegen dan weer op snelheid zitten, valt dit nog mee. Wie uit de richting van Gent komt, moet eerst langs twee gevaarlijke linkse opritten, respectievelijk komende van de N49 en Linkeroever. Onmiddellijk na de tunnel is er een afrit naar de A12.

Ik kan u verzekeren dat ik er vaak versted van sta dat er niet meer ongevallen gebeuren. Ik zie hoe personenwagens van het linkervak bij het binnenkomen van de tunnel moeten switchen naar het rechtervak op één kilometer afstand om dan na de tunnel onmiddellijk de afrit te nemen. Dat is een levensgevaarlijke situatie. Het zou goed zijn om na te denken of er infrastructurele maatregelen mogelijk zijn aan de op- en afritten. U had dit trouwens vermeld in uw antwoord in 2006. Ik zou voorstellen om te testen om bij het uitrijden van Antwerpen naar Gent de oprit juist voor de Kennedytunnel tijdelijk te sluiten. Als het aantal ongevallen in volume stijgt, niettegenstaande een vermindering van de snelheid, dan betekent dit dat er op infrastructureel vlak een groot probleem is. Met het sluiten van de oprit net voor de Kennedytunnel kan het verkeer gemakkelijk worden afgeleid via de oprit aan de Jan Van Rijswijkklaan. Dit project moet eens worden uitgeprobeerd om na te gaan of het aantal ongevallen niet zou dalen. Er blijft een groot probleem bestaan.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, ik was mee vragende partij voor de snelheidsbeperkende maatregelen van 70 kilometer per uur. Ik woon vlakbij de E17. Ik stel vast dat er veel trager wordt gereden en dat er veel meer files zijn. Het gevolg is dat er sindsdien geen enkel dodelijk ongeval meer is gebeurd in de Kennedytunnel. Een mensenleven is ontzettend veel waard. De verdragende maatregelen zijn misschien niet zo plezierig voor diegenen die er moeten staan, maar als er een ongeval gebeurt, is er meestal enkel blikshade en is het snel opgelost. Mijnheer Van Aperen, ik ben blij dat u zegt dat het links invoegen en het switchen naar andere trajecten een probleem is. Dat is daar een probleem. Als u goed kijkt naar het voorliggende plan met betrekking tot de herinrichting van de Ring en Lange Wapper, dan zult u op korte afstand veel gelijksoortige situaties creëren. Pas dan zult u iets meemaken!

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Aperen, de problematiek van de afritten is onderzocht. Ik zal aan minister Crevits vragen om u daar de informatie over te bezorgen. U pleit voor een proefproject. Het is beter om kennis te nemen van de elementen die door de administratie zijn aangereikt over de gevolgen van het afsluiten van de afrit.

Mijnheer Stassen, we hebben die maatregel genomen en daar veel kritiek voor gekregen. Ik sluit me bij u aan dat wat langer in de file staan niet opweegt tegen een mensenleven. De mensen hebben daar begrip voor: de ene al wat meer dan de andere. Met de dynamische snelheidsbeperking zullen we daar op een intelligente wijze op kunnen inspelen.

De heer Jul Van Aperen: Mijnheer de minister-president, u zegt dat het Masterplan Antwerpen een oplossing moet bieden. We kunnen niet meer wachten tot 2011 of 2012 op een volledige oplossing. Er zullen een aantal proefprojecten moeten worden onderzocht om een oplossing te bieden op de gevaarlijke punten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Bex tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de campagne om het gebruik van kraantjeswater te promoten

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, water is en zal de volgende jaren politiek een heel belangrijk thema blijven. Recente krantenberichten over een actie van een watermaatschappij om kraantjeswater te bottelen en naast merkwater in de rekken van de winkels aan te bieden, is de aanleiding voor het stellen van deze vraag. Ik vind het heel sympathiek dat er op allerlei manifestaties zoals concerten acties gebeuren om het drinken van kraantjeswater aan te moedigen. De minister zou naar het schijnt zelf waterkaraffen hebben uitgedeeld op haar kabinet. We zijn dergelijke acties erg genegen.

We stellen ons wel de vraag of het haalbaar is om het water te bottelen en in de winkelrekken aan te bieden. Het zal immers geld kosten om dat te doen. De mensen moeten dat water dan ook nog mee naar huis nemen, waar het water al uit de kraan loopt. Ik zie het dus niet zitten.

Het enige voordeel lijkt me te zijn dat we in dat geval twee soorten water in de winkelrekken hebben: het kraantjeswater waarop de saneringspremie word verrekend, en water dat ook vuil water wordt, maar waarvan de saneringspremie niet wordt verrekend. Zou het niet slecht zijn om naar aanleiding van de actie van de watermaatschappijen na te denken over het verrekenen van de saneringskosten in de prijs van merkwaters? Dat zou een bijkomend soelaas bieden voor de grote kosten die de ordening van onze waterhuishouding met zich meebrengt.

De essentie van mijn vraag is deze: kunnen we de watermaatschappijen niet inschakelen voor belangrijker acties inzake onze waterhuishouding? Gisteren nam ik in De Schelp deel aan de studiedag van VLARIO over de waterhuishouding. Er zijn daar merkwaardige zaken gezegd. Tot slot van de vergadering zei minister Crevits dat Vlaanderen, nu het inzake afvalverwerking een leidende rol speelt, ook op het vlak van waterhuishouding en waterbeheersing een leidende rol op wereldvlak wil spelen. Dat is een zeer mooi doel.

Het viel me wel op dat in de hele discussie over het integraal waterbeheer en ook gisteren in de discussie met VLARIO wel wordt gesproken over het bufferen van het regenwater aan de bron, en het langzaam infiltreren en langzaam afvoeren van regenwater, maar veel te weinig over het gebruik van regenwater. Er zijn overigens geen directe Vlaamse subsidies meer voor regenwaterputten. Regenwater vertegenwoordigt 40 percent van het watervolume dat een gemiddeld gezin verbruikt. De vervanging van drinkbaar kraantjeswater voor sanitaire doeleinden van één persoon door regenwater volstaat om in het Zuiden zeven mensen in leven te houden.

Kan men de werking van watermaatschappijen transparanter maken en beter op elkaar afstemmen? Kunnen we hen niet opleggen om promotie te maken voor het

gebruik van regenwater, in plaats van water om te zetten in drinkbaar water dat toch wordt weggespoeld? Dan zullen we bijdragen aan de realisatie van het doel van de minister. Op dit ogenblik gaat er een waterconferentie in Singapore door waaraan duizenden wetenschappers hebben meegewerkt. Ik veronderstel dat de minister in Zaragoza is, op de wereldtentoonstelling die vooral over de waterproblemen gaat. Men wil er een mondiaal waterhandvest nastreven. Als Vlaanderen op dat vlak echt de leiding wil nemen, dan moeten we echt iets doen aan de verkwisting van kraantjeswater.

De voorzitter: Minister-president Kris Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, zoals u treed ik de ambitieuze doelstellingen van minister Crevits bij. Ik veronderstel dat u haar nog uitgebreid zult ondervragen over wat er in Zaragoza is gebeurd. U hebt gelijk: de gemiddelde Vlaming verbruikt 110 liter drinkwater per dag, en dat water wordt niet allemaal opgedronken. We moeten er alles aan doen om het regenwater – mooier gezegd, het hemelwater – te promoten. Dat water is uitermate geschikt om wc's door te spoelen en dergelijke.

Nu, uw stelling is dat we dat hemelwater tot nu toe onvoldoende hebben gepromoot. Ik heb een oplijsting van alle elementen van het promoten van dat hemelwater of drinkwater gekregen. Ik denk toch dat u moet erkennen dat de drinkwatermaatschappijen het gebruik van regenwater promoten alsook om het gebruik van het drinkwater te beperken. Dat is ook heel belangrijk.

Voorts is er het waterloket van de VMM. Daar kunnen burgers terecht met vragen over hoe om te gaan met het duurzame gebruik van water. Ongeveer 10 percent van de vragen die bij het waterloket binnenkomen, en dat zijn er toch gemiddeld 700 per maand, gaan over duurzaam omgaan met water.

Er is nog iets positief. Door het feit dat de waterfactuur zowel de kost van het water als de saneringsbijdrage integreert, stellen we vast dat er bewuster wordt omgegaan met het drinkwater.

U zegt dat er geen subsidies meer worden verleend voor regenputten. Bij de nieuwbouw weet u dat een regenwaterput verplicht is. Als er een samenwerkingsverband en een samenwerkingsovereenkomst is, kunnen via de gemeente die gewestelijke subsidies bekomen worden. Sinds 2003 werden 5 111 hemelwaterputten gesubsidieerd. Dat aantal loopt jaarlijks op tot 850 à 900 putten. Dat is positief.

Er is ook een daling van het drinkwatergebruik bij gezinnen vastgesteld met 1,7 percent. Men verwacht een dalend gebruik van 2 percent per jaar. Dat is ook positief.

Om de ambitie waar te maken waar u terecht voor pleit, werkt de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeheer of CIW aan een strategische visie voor watervoorziening en watergebruik in Vlaanderen en deze visie wordt nog dit jaar verwacht. Het zijn allemaal initiatieven die in de richting liggen die u aangeeft. U hebt volstrekt gelijk als u stelt dat we ze moeten voortzetten met meer ambitie en tegen een grotere snelheid. Ik ben daar ook vragende partij voor.

U verwijst naar het feit dat we de drinkwatersanering moeten doorrekenen voor het water dat in flessen wordt verkocht. Ik heb een cijfer. 1 liter kraantjeswater kost minder dan 0,004 euro in plaats van 0,002 euro zonder zuivering- en rioleringbijdrage. Dat is een heel klein verschil. Het flessenwater kost ongeveer 0,4 euro per liter of honderdmaal duurder dan water van de kraan. Ook al is de zuivering- en rioleringbijdrage de helft van 0,004 dan nog is het flessenwater honderdmaal duurder dan het water van de kraan.

We moeten deze weg voorts bewandelen. Het debat dat we verscheidene malen maar een tijdje geleden hebben gevoerd over de internalisering van sommige kosten, moet worden voortgezet, maar de visie is er en wordt voorts geconcretiseerd door het CIW. We moeten in deze richting blijven stimuleren. Drinkwatermaatschappijen doen al een en ander. We moeten op een verstandige wijze nagaan hoe we de dynamiek nog kunnen versnellen om drinkwater tot het minimum te beperken en het hemelwater als een volwaardig alternatief te promoten.

De heer Jos Bex: Ik dank de minister-president voor zijn zeer uitvoerige antwoord. Ik ben ook heel blij met de gedane beloftes, waarvan er al een heel deel in projecten zijn omgezet en op het goede spoor zijn gezet.

Ik heb een opmerking over het internaliseren van de saneringskost. Het is niet omdat een fles van een merk veel duurder is dan kraantjeswater, dat dit hen ontslaat van de saneringsbijdrage. Het ene heeft met het andere niets te maken. Als daardoor flessenwater nog iets duurder wordt, dan is dat maar zo, maar de bijdrage bij de sanering moet evengoed komen van het kraantjeswater dan van het flessenwater.

U hebt een reeks goede initiatieven opgesomd die lopende zijn of worden opgestart. De watermaatschappij gaat zich bezighouden met een promotiecampagne. Maar ik denk dat we de druk op de watermaatschappijen en de watersector toch nog moeten verhogen om minder drinkbaar water op de markt te brengen en te compenseren met regenwater, want dat is beter voor het milieu en de mens.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil op sommige elementen

reageren, zeker nu ik zie dat de minister van Financiën hier is. Ik heb hem trouwens ook zien kijken toen er werd gepleit voor het invoeren van een saneringstaks op water. Waarom dan ook niet op wijn, Duvel, bier, whisky? Ik durf spreken voor mijn fractie en wij staan zeer huiverig tegenover elke vorm van belastingverhoging.

Ik vind ook niet dat we de drinkwatermaatschappijen met de vinger mogen wijzen omdat ze zagezegd geen inspanningen doen voor het Zuiden. In het Belgische paviljoen op de tentoonstelling in Zaragoza staat de maatschappij Vivaqua, die onze drinkwatermaatschappijen vertegenwoordigt over de gewesten heen. Vivaqua was de eerste om, 20 jaar geleden al, zakjes drinkwater naar het Zuiden te sturen. Er is ook een prachtige film door hen gesponsord – de naam ontsnapt me nu – die zelfs in Cannes furore heeft gemaakt. Men mag er dus niet vanuit gaan dat de waterzuiveringsmaatschappijen niets doen.

Twee weken geleden was er in de pers ook een discussie over de prijs van het water. Het ene is eigenlijk in tegenspraak met het andere. Sommigen werden aan het kruis genageld omdat in bepaalde gemeenten – waaronder een gemeente die ik zeer goed ken – de prijs van het water zeer duur zou zijn. Het is misschien ook een middel om de mensen aan te zetten tot voorzichtigheid. Per huizegezin is er 15 kubieke meter water gratis. Ik ben absoluut niet tegen het feit dat mensen die niet voldoende financiële middelen hebben, over fatsoenlijk water kunnen beschikken. Maar het zijn wel elementen die moeten worden herbekeken. Je mag dus niet ‘saucissoneren’. Je mag dus niet losweg Spa of Bru belasten en denken dat alles dan is opgelost. Het is veel complexer dan dat. Je moet de mensen bewust maken. Ik denk dat de minister en de Vlaamse Regering initiatieven hebben genomen die prijzenswaardig zijn, want we hebben allemaal dezelfde doelstellingen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De heer Daems vraagt ook het woord.

De voorzitter: Ja, maar de heer Daems heeft een interpellatie ingediend over dit onderwerp, die verder gaat dan de initiële vraagstelling. De heer Vermeiren heeft er al wat op geanticipeerd, maar hij wist natuurlijk niet wat de afspraken waren met de heer Daems. Ik stel voor om dat debat toch in de commissie te houden.

Minister-president Kris Peeters: Ja, laten we dat debat dan in de commissie houden.

De heer Jos Bex: Wat de heer Vermeiren heeft gezegd, houdt niet onmiddellijk verband met wat ik heb gezegd.

Ik wil nog het volgende zeggen over de internalisering van de kosten. Het gaat niet over het belasten van een product, het gaat over een rekening die op ons afkomt. U bent ook burgemeester. Gisteren is op de VLARIO-dag nog maar eens gebleken dat alle aanwezige gemeenten en alle organisatoren met de handen in het haar zitten en zich afvragen waar ze het geld gaan vinden om in 2015 in orde te zijn met de kaderrichtlijn. Dan is het de vraag wie dit gaat betalen en dat zullen uiteraard de consumenten zijn. Dan is het de vraag op welke manier die consumenten zullen betalen. Wij zeggen dat die kosten moeten worden geïnternaliseerd in de prijs van het product, omdat dat een eerlijke manier is om die belasting binnen te halen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toekomst van het dorp Doel

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afbraak van huizen in Doel

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het dorp Doel is al meermaals het onderwerp geweest van debat in het Vlaams Parlement, uiteraard ook het Deurganckdok en de ontwikkeling op de linkerscheldeover. Dat zal nog wel gebeuren de komende maanden en jaren.

De reden van mijn vraag vandaag is de start van de afbraak van zeven woningen in het dorp Doel. Ik wil heel kort, collega's, even een aantal beslissingen op een rijtje zetten die de voorbije jaren zijn genomen in verband met het tijdelijk woonrecht in het dorp Doel.

Eerst en vooral verwijs ik naar de beslissing van 1998, in verband met het sociaal begeleidingsplan, door de regering-Van den Brande, die het mogelijk maakte dat de Maatschappij Linkeroever woningen verwierf en tijdelijk ter beschikking stelde.

Ik doe het heel schematisch. We hebben dan de beslissing gehad van de paarse regering in 2000, die de termijn voor de tijdelijke bewoning verlengd heeft tot eind 2006, gelet op de vorderingstermijn van werken die in de regio gebeurden. Deze regering heeft op 23 april

2007 een beslissing genomen in verband met het woonrecht. Die beslissing was tweërlei. Ten eerste konden onroerende goederen die op dat moment niet ter beschikking gesteld werden, niet meer opnieuw ter beschikking worden gesteld voor onteigende Doelenaars. Een tweede element was dat de zakelijke contracten van tijdelijke bewoning die op moment wel liepen, verlengd konden worden tot eind 2009.

We hebben vandaag de procedure, mijnheer de minister-president, in verband met de plan-MER, waarna een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan moet volgen, zodat er op termijn definitieve duidelijkheid en zekerheid komt in verband met de linkerscheldeover en ook in verband met het dorp Doel.

We hebben al een paar keer van u een antwoord gekregen op interpellaties en vragen, zowel in de commissie als in plenaire zitting, in verband met het Saeftinghedok, waarin u stelde dat deze beslissing niet gedurende deze legislatuur zal worden genomen. Ik herinner me ook nog dat de toenmalige minister-president in het begin van deze legislatuur heeft verklaard dat het Saeftinghedok vermoedelijk, mocht het er komen, niet zal worden gebouwd met middelen van het Vlaamse Gewest, maar dat de haven mee zijn verantwoordelijkheid zal moeten nemen.

Mijnheer de minister-president, is de beslissing die nu genomen is door de Maatschappij Linkeroever de meest opportune beslissing of is ze minder opportuun? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom? Hoe moeten we die in een ruimer kader plaatsen?

Heeft deze Vlaamse Regering al zicht op haar verdere plannen met het dorp Doel? Ik heb in het verleden al een paar keer de vraag gesteld, en men zou mij te gasten tijde antwoorden: wat gebeurt met de historische gebouwen in het dorp Doel, de kerk, de begraafplaats, de pastorie, het Hooghuis en de molen?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, walk and don't look back, het nummer van Peter Tosh en Mick Jagger is al een paar keer politiek gebruikt. Ik heb het nu niet over het rijden met de vrachtwagen en niet omzien als men over een brug rijdt, maar ik heb het over met een bulldozer huizen platrijden en niet omkijken. Niet walk and don't look back, maar destroy and don't look back.

Dat is wat vandaag bezig is. Eergisteren zijn een aantal bulldozers uitgereden om een zevental huizen plat te leggen in Doel. Dat is wat gebeurd is, met de bedoeling dat zo snel mogelijk plaats wordt gemaakt voor het Saeftinghedok, dat bovenop Doel zou komen. Mijnheer de minister-president, dat zijn de feiten die vandaag

gebeuren: u wilt zo snel mogelijk plaats voor het Saeftinghedok.

Wat is de geschiedenis en het besliste beleid omtrent Doel? In mei 2000 is er een beslissing genomen over het tijdelijke behoud van Doel. In de beslissing staat letterlijk dat de toekomst, die werd gedefinieerd als leefbaarheid en leefkwaliteit, van Doel is gekoppeld aan een bouwvergunning voor een dok boven Doel. Toen, in mei 2000, werd ervan uitgegaan dat eind 2006 duidelijk zal zijn of er een bouwvergunning komt voor het dok of niet. Daarom werd de koppeling aan de bouwvergunning geplaatst in 2006. Kijk er de beslissing omtrent Doel van 20 mei 2000 op na. Dat is beslist beleid van toen.

Vandaag is er nog altijd geen ruimtelijk uitvoeringsplan, er is dus nog geen plan-MER, laat staan een bouwvergunning. Er is dus geen enkele reden om terug te komen op de beslissing over het tijdelijke behoud van Doel. Ik heb het over tijdelijk, want wij houden ons aan de afspraken die er toen zijn gemaakt, namelijk het tijdelijke behoud van Doel en de koppeling daarvan aan een bouwvergunning voor een dok dat boven Doel zou komen.

De heer De Meyer heeft de geschiedenis correct weergegeven, ik moet die niet herhalen. Nooit is er een beslissing genomen die dat heeft herroepen. Er zijn een aantal verfijningen gebeurd wat betreft het woonrecht, maar nooit is gezegd dat er een ontkoppeling zou komen van het tijdelijke behoud van Doel en de bouwvergunning. De vorige en de huidige regering, die u leidt, hebben dat nooit beslist. Dat is beslist beleid, maar blijkbaar kiest u, samen met de mensen van de Maatschappij Linkeroever, niet voor beslist beleid maar voor een politiek van voldongen feiten. De mensen van de maatschappij, met politiek goedkeuren, dat kan niet anders, laten de bulldozers uitrukken en de eerste huizen platleggen.

U hebt niet gewacht op de beroepsprocedure. U moest dat niet, maar u weet dat dergelijke beslissingen, die onomkeerbaar zijn, best pas worden genomen tot er een uitspraak is. Dat is niet gebeurd. Ik zeg zonder aarzelen 'destroy and don't look back', want u wilt tegen augustus 2009, het moment dat de periode voor het plan-MER zou zijn afgerond, zoveel mogelijk huizen weg uit Doel, zodat u kunt zeggen dat er geen toekomst meer is voor Doel want er zijn toch geen huizen meer. U wilt gewoon het dorp leeg maken en de bulldozers laten uitrukken zodat u in alle rust kunt beslissen wat u eigenlijk wilt, namelijk het Saeftinghedok bouwen zonder dat er een dorp in de weg ligt. Dat zijn vandaag de feiten.

Vandaar mijn vraag, of moet ik smeekbede zeggen: mijnheer de minister-president, u moet zich houden aan de afspraken die de regering heeft gemaakt in 2000, die nooit zijn herroepen. Ofwel moet u ze politiek herroepen door een andere beslissing. Dat kunt u, maar u hebt daar nooit de moed voor gehad. U moet zich houden aan de afspraken van mei 2000, namelijk de koppeling van de toekomst

en het tijdelijke behoud van Doel aan de bouwvergunning. Ik hoop dat u zo snel mogelijk optreedt en zegt aan de maatschappij die de gronden beheert en heeft opgekocht, dat zij stopt met de afbraak tot er duidelijkheid is over de bouwvergunning voor het Saeftinghedok. Wat het Saeftinghedok betreft, denk ik dat u weet wat wij daarvan vinden. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, dit is een ernstig en delicaat dossier. Mijnheer Stassen, wat hier door u wordt gezegd is, met alle respect, zeer populistisch. Dat zijn uw woorden en ik heb daar niets aan toe te voegen, maar ik wil wel alles eens op een rijtje zetten omdat heel belangrijke elementen door u niet worden weerhouden.

De heer De Meyer heeft terecht verwezen naar de beslissing van 23 maart 2007 van deze Vlaamse Regering. Er werd beslist het uitdoofbeleid voor Doel voort te zetten en de bewoning in Doel eenmalig te verlengen tot 1 september 2009. U hebt naar dat laatste verwezen, mijnheer Stassen. Deze termijn hebben we vastgelegd om de huidige bewoners tijd te geven om andere huisvesting te zoeken.

De Maatschappij Linkeroever is gelast met het opstarten van een gefaseerde afbraak van een aantal woningen die niet meer in overeenstemming zijn met de Vlaamse Wooncode. Het gaat hier over 126 leegstaande gebouwen. Ik vind het toch heel belangrijk te onderstrepen dat de maatschappij, op een tiental panden na, eigenaar is van alle woningen die privébezit waren in Doel. Al die woningen zijn in der minne opgekocht, en vele woningen zijn ondertussen in een zeer slechte staat en voldoen niet meer aan de wooncode. (*Opmerkingen van de heer Frans Wymeersch*)

Ik ken u, mijnheer Wymeersch. Op enkele uitzonderingen na zijn al die woningen eigendom van de maatschappij. Ze voldoen niet meer aan de Vlaamse Wooncode. Het is belangrijk dat er, in een situatie van leegstand, kraak, vandalisme en spontane verkrotting, een aantal stappen worden gezet. U kunt opwerpen dat we er zelf voor hebben bezorgd dat het zich in die zin ontwikkelde. Als we overgaan tot het verwerven van woningen en daar mensen vrijwillig voor hebben betaald, die dan elders gaan wonen, en die woningen staan leeg, dan moeten we er op een bepaald ogenblik voor zorgen dat er geen sprake is van kraak en vandalisme. Dan heb ik het nog niet over veiligheid en hygiëne. De burgemeester van Beveren heeft daar trouwens heel duidelijke taal over gesproken.

Heden zijn er 51 sloopvergunningen verleend. Voorbij maandag is de maatschappij begonnen met de

afbraak van de eerste zeven panden. Na het bouwverlof zullen er nog twaalf volgen. We gaan door met deze aanpak. We zijn eigenaar van de woningen. Die woningen zijn niet meer in overeenstemming met de wooncode en worden afgebroken, aan de hand van de nodige sloopvergunningen. De maatschappij gaat ter zake verdere stappen zetten.

Mijnheer De Meyer, u hebt ook verwezen naar bepaalde gebouwen, zoals de windmolen op de dijk, de kerk, het Hooghuis, de pastorie en de begraafplaats. Op 24 april heb ik daarop geantwoord. Ik heb toen duidelijk verwezen naar het plan-MER, dat daar voort op zou inzoomen. Ik heb begrepen dat dat plan-MER dit jaar zal worden ingediend bij de dienst Mer van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Op basis daarvan zullen we de nodige beslissingen nemen, met het oog op uw bezorgdheid voor die monumenten. In afwachting zijn een aantal bewarende maatregelen genomen, in overeenstemming met de discussie die we hebben gehad.

Dit is een heel delicaat dossier, dat we met de nodige ernst moeten aanpakken. De maatschappij heeft stappen gezet, in het kader dat ik heb geschetst. De beslissing over het Saeftinghedok zal worden genomen op het ogenblik dat we heel de procedure hebben doorlopen. Ik denk niet dat dat deze zittingsperiode zal lukken. In het verleden heb ik daar al naar verwezen.

Ik laat de woorden van de heer Stassen voor zijn rekening. Als woningen niet meer voldoen aan de wooncode, kan er ter zake actie worden genomen. Dat is, denk ik, ook in overeenstemming met de dynamiek van dit dossier en de opeenvolgende beslissingen die in het dossier zijn genomen.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, collega's, er moet duidelijkheid en rechtszekerheid zijn. Inzake het plan-MER dat nu wordt opgemaakt, en de GRUP die erop volgt, zou ik het pleidooi willen herhalen dat we hier mogen en moeten rekenen op een heel evenwichtige beslissing waarin rekening gehouden wordt met vele belangen. Ik noem er een paar: de haven, de industrie, landbouw, natuur en – heel belangrijk in onze regio – mobiliteit. Die aspecten zorgen voor de draagkracht in de regio. Ik pleit zeker niet voor een processie van Echternach, maar ik zou in dit dossier – gezien de delicatessse – toch niet pleiten voor de vlucht vooruit.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, als een eigenaar – want de maatschappij is eigenaar – huizen bewust laat leegstaan, dan kan de overheid twee zaken doen. Ze kan de boel laten verkrotten zodat de bulldozers kunnen uitrukken. Ofwel kan ze verplichten dat de boel gesaneerd wordt. Daar bestaan decreten voor en de wooncode. Maar u kiest ervoor dat de maatschappij de boel laat verkrotten en daarna de bulldozers laat uitrukken.

U moet de politieke moed hebben om vandaag te zeggen dat de beslissing van mei 2000 afgeschaft is, dat de koppeling tussen het tijdelijke behoud van Doel en de bouwvergunning van het Saeftinghedok is opgeheven. U moet dan maar zorgen dat u door de meerderheid gedragen wordt, ook door de leden van het Waasland. Heb dan toch de moed om dat te zeggen! Dan kan de meerderheid zich daarover uitspreken. Zeg dat dan! Maar voer geen politiek van verbrande aarde. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

U laat de boel verzieken. Huizen die zeven jaar leeg staan, waar geen ramen meer inzitten, waar dakpannen afgewaaid zijn, zijn natuurlijk niet meer in orde. Mijnheer Van Rompuy, de zeven huizen die afgebroken zijn, waren nog relatief goed in orde. Men heeft er dan nog de verkeerde tussen uitgehaald! Men heeft dat op een ongelooflijke manier aangepakt. Doe zoals de heer De Meyer zegt: creëer duidelijkheid. (*Opmerkingen van de heer Jos De Meyer*)

Wij kozen voor het tijdelijke behoud. Dat was gekoppeld aan de bouwvergunning. Dat wisten we. We wisten waar het zou op uitdraaien: een ja of een nee voor het Saeftinghedok. We zouden ons daarbij neergelegd hebben. Maar vandaag is er nog altijd geen duidelijkheid over die bouwvergunning. Waarschijnlijk gebeurt er niets meer voor de zomer van 2009. Uw plan-MER zit niet op timing. U zou augustus 2009 gehaald hebben als het in maart was goedgekeurd. Quod non. Er is dus minstens drie maand vertraging. Heb daarom de politieke moed om de beslissing van mei 2002 los te laten en daarvoor een meerderheid te vinden. Anders moet u zich houden aan de afspraken. De Vlaamse Regering heeft altijd gezegd: de eigenaars van de woningen zijn verantwoordelijk voor de kwaliteit van de woningen, en niet voor de afbraak ervan. (*Applaus bij Groen!*)

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Stassen, in mei 2000 werd evenmin duidelijkheid gecreëerd.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, ik vind het aandoenlijk dat twee woordvoerders van twee partijen die verantwoordelijk zijn voor het verdwijnen van Doel, nu het woord vragen.

Ik heb de indruk dat u tamelijk zenuwachtig bent, mijnheer De Meyer. (*Rumoer*)

Mijnheer de minister-president, wat u daar zegt, is misschien goed bedoeld, maar het is een flagrante leugen. Het is een onwaarheid. Daar kan ik de heer Stassen in bijtreden. De maatschappij is eigenaar van de woningen. Als eigenaar is men verplicht die te onderhouden als een goede huisvader. De maatschappij

heeft dat niet gedaan. Ze heeft bewust het retrocessie-recht uitgehold, heeft bewust geweigerd woonrecht te verlenen aan geïnteresseerden, en heeft bewust bestaande woningen laten verloederen.

Trouwens, mijnheer de minister-president, heeft de Vlaamse overheid krotbelasting geheven op de huizen die verkrot zijn? Wat is de opbrengst van die belasting? Als u het niet hebt gedaan, is dit een nalatigheid van de Vlaamse overheid.

De maatschappij heeft het bewust gedaan: ze heeft Doel tot en met gewurfd, maar waarom? U moet mij nu eens uitleggen waarom Doel op middellange of korte termijn volledig moet worden platgelegd. Wat komt daar? Wat weet u daar al over? Als u nog niets weet, dan is er geen enkele reden voor een politieke beslissing, meerderheidsbeslissing of regeringsbeslissing om dat dorp plat te leggen. De maatschappij moet verplicht worden om als goed huisvader op te treden en de huizen te onderhouden in de huidige staat of te herstellen in hun vroegere staat. Zolang er geen duidelijke bestemming is voor het grondgebied Doel, kunt u beslissen om het woonrecht uit te breiden.

Mijnheer De Meyer, in uw betoeg hebt u duidelijk aangehaald dat u al tevreden bent met een oplossing voor een aantal 'historische reliëken' in het dorp. Voor ons moet het veel verder gaan. Het dorp is volgens ons nog altijd leefbaar en het moet leefbaar gehouden worden en ook onderhouden worden, tot er duidelijkheid is over de uiteindelijke toekomst van het gebied op de Linkerscheldeoever.

Het valt me trouwens ook op dat deze Vlaamse overheid blijkbaar geen enkel respect heeft voor de rechtstaat. U weet perfect dat er nog een procedure loopt bij de Raad van State tegen de afbraak van de woningen, maar de overheid lapt die, via de maatschappij, aan haar laars. Dat typeert deze Vlaamse Regering en deze Vlaamse mijnheer de minister-president. (*Rumoer*)

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik dank ook de vraagstellers. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de Maatschappij Linkeroever de vlucht vooruit neemt. Waarom zeg ik dat? U hebt zelf gezegd in een artikel in Het Nieuwsblad van 29 april: "Het is beter dat de mensen niet voor hun beurt spreken". U liet dit optekenen toen er een beetje commotie was bij de hoorzitting over het Saeftinghedok. Welnu, ik denk dat de Maatschappij Linkeroever de huizen voor haar beurt sloop, dat het te vroeg is om daarover een beslissing te nemen.

Er is nog geen plan-MER en er is nog geen bouwvergunning voor een eventueel Saeftinghedok. Een

eventueel Saeftinghedok zou 7 miljoen euro containers aan de kade zetten wanneer het volledig uitgevoerd is, dat zijn er 19.000 per dag die er gelost worden en 13.000 op de weg, en dat terwijl de mobiliteit op de weg in het Waasland nu al lam ligt terwijl het Deurganckdok nog niet volledig operationeel is. Ik weet niet of men aan dit alles denkt, maar er zijn wel mensen die denken en al verder denken. Zij hebben voor het geval het Saeftinghedok er niet komt – en voor een aantal mensen moet het er niet komen, ik ben daar één van – een plan B: dan wordt het allemaal industriegebied. Die mensen zijn daarop al aan het focussen en ondertussen moet het dorp verdwijnen.

Wanneer er nog rechtzaken lopen voor het hof van beroep en voor de Raad van State, zouden we de afloop ervan beter afwachten alvorens we dergelijke drastische beslissingen nemen. Ik denk echt, mijnheer de minister-president, dat het te vroeg is om die huizen te slopen. Eenmaal de wettelijke procedure gevolgd is en er inderdaad een bouwvergunning is voor het Saeftinghedok, dan kan men in een mum van tijd de huizen slopen, maar nu is het daar nog te vroeg voor.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, volgens mijn informatie is de maatschappij heel zorgvuldig gestart en heeft ze ook de tegenpartij en de advocaat geïnformeerd, wat gebruikelijk is. De procedure die nog lopende is, bracht geen opschortende situatie met zich mee. De maatschappij heeft heel zorgvuldig geopereerd.

Degenen die het dossier al heel lang volgen, weten dat toen in 1998 werd beslist om een sociaal begeleidingsplan te maken om de mensen te helpen om hun huizen te verkopen en elders te gaan wonen, bijna iedereen daarop is ingegaan. Men heeft de huizen verkocht en zo kwamen ze in handen van de maatschappij. Toen al werden de huizen niet meer onderhouden, want de mensen gingen ervan uit dat het geen zin meer had om nog renovaties uit te voeren omdat ze toch verkocht zouden worden aan de maatschappij.

Het getuigt ook van goed beheer om, wanneer die huizen niet meer voldoen aan de Wooncode en volledig verkrot zijn, met de afbraak te beginnen, zeker om elementen als vandalisme, kraken enzovoort zo veel mogelijk te voorkomen.

Ik onderstreep nogmaals dat dit een delicaat dossier is. Ik doe er alles aan om niet in populistische stellingname te vervallen, want dat zou te gemakkelijk zijn. Dit is een heel delicate operatie die met heel veel zorg moet worden uitgevoerd. We blijven, samen met minister Van Mechelen, de nodige aandacht besteden aan de problematiek van de historische gebouwen. Ik ga ervan uit dat we daar op het gepaste moment opnieuw over kunnen discussiëren in dit parlement.

De heer Jos Stassen: Wij hebben in het verleden inderdaad ons handen vuilgemaakt. Wij hebben de beslissing van mei 2000 naast de beslissing rond het sociaal begeleidingsplan van 1998 gelegd. Die zijn evenwaardig. De beslissing van 1998 is aangepast met die van mei 2000. En dat hield een tijdelijk woonrecht in, gekoppeld aan de bouwvergunning van het Saeftinghedok. Dat is wat er toen is beslist.

Ik vraag u nog altijd uitdrukkelijk, mijnheer de minister-president, om die beslissing van mei 2000 te vernietigen. Dan is ten minste duidelijk wat uw politiek is, namelijk ervoor zorgen dat dat dorp verdwijnt.

Ik ga u een voorspelling doen. U zult ervoor zorgen dat het dorp weg zal zijn, en over tien jaar zullen we vaststellen dat dat nergens voor nodig was, want het dorp zal nog altijd geen dok zijn en er zal nog altijd geen industrie zijn. Dat zal de toekomst brengen. En daar zult u politiek verantwoordelijk voor zijn. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de eventuele invoering van Vlaamse innovatievouchers

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, innovatie is een heel belangrijk item. U zegt altijd dat uw grote drie woorden ‘ondernemen, innoveren en internationaliseren’ zijn. Dat is een terechte samenvatting van wat Vlaanderen in een goed beleid op economisch vlak moet doen.

We hebben in het verleden al heel wat gedebatteerd over innovatie en kmo's. Het is een moeilijke oefening om kmo's volop te betrekken bij innovatie. Er zijn verschillende instrumenten. We hebben het IWT, dat het hele kader van innovatie bestrijkt. We hebben ook de innovatievoucher, een heel klein fragment dat past in een Interreg-project dat ten einde is gelopen. Ten slotte hebben we ook BEA, waar naast de opleidings- en adviespijler ook een kennispijler zit.

Als we die zaken even overlopen – ik laat IWT nu even vallen – hebben we dus om te beginnen de innovatievoucher. Dat was een goed, niet al te groot project met Europese subsidies dat ook een positieve evaluatie heeft gekregen. De vraag is nu of u dat gaat verlengen. U hebt enkele maanden geleden in de commissie geantwoord

dat dat zou worden bekeken en dat het eventueel kon worden verlengd in een nieuw Interreg-project. Dat zou dan nummer IV worden.

Daarnaast hebben we ook het BEA-element. Over BEA hebben we de voorbije weken nog gediscussieerd. We moeten jammer genoeg zeggen dat dat niet zo'n groot succes kent. Vorig jaar werd amper 9 miljoen van de voorziene 45 miljoen euro besteed. Dat is amper 20 procent. Er hebben ook al evaluaties plaatsgevonden. Daarbij hebt u aanpassingen aangekondigd. Vier maanden geleden hebt u gezegd dat het besluit dienaangaande klaar ligt. We vragen ons dan ook af of dit er nog voor het reces zal aankomen.

In die discussie is ook de vraag gesteld of men het complexe verhaal van BEA niet kan vervangen door een eenvoudige innovatievoucher. U hebt toen gezegd dat u een sobere minister wilt zijn en dat u geen nieuwe zaken zou opstarten. Ik kan dat begrijpen. Aan het einde van de legislatuur moeten we ons richten op een optimalisering van de huidige instrumenten. Het zou om die reden niet optimaal zijn om nu met een nieuw instrument te komen.

Ik was dan ook verwonderd een paar dagen geleden in de krant te lezen dat Vlaanderen toch overwoog om met innovatievouchers te starten.

Mevrouw de minister, kunt u wat meer uitleg geven over die nieuwe Vlaamse innovatievouchers? Gaat het gewoon om het verlenen van een beperkt instrument van Interreg III? Of is het een ietwat ambitieuzer project? De volgende vraag gaat over het besluit ter herleving van BEA. Komt dat er nu toch voor het reces? Het is ondertussen al sinds februari aangekondigd. We zouden er graag uitsluitsel over hebben. We willen u absoluut aanmoedigen om daar nog voor het reces werk van te maken.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Van den Heuvel, u hebt ongetwijfeld gezien dat die uitspraken gedaan werden door een van de ambtenaren naar aanleiding van de studiedag in Nederland. Wat de man precies bedoeld heeft en waar hij het haalt, daar kan ik niet op antwoorden. Het is ook moeilijk als men me ondervraagt over iets wat een ambtenaar op een studiedag in Nederland zou hebben gezegd. Ik wil u wel minstens een stuk van de visie geven over hoe wij kijken naar innovatie bij kmo's.

U weet dat het een belangrijke beleidsdoelstelling is om te zorgen dat het innovatiepotentieel van onze kmo's omhoog gaat. We denken dat daar ook nog ruimte voor is. Vandaag zit innovatie vaak bij de grote bedrijven. Als we erin slagen het innovatiepotentieel

van kmo's te verhogen, dan zijn we op weg om de 3 percentnorm voor een deel in te vullen. Vandaag wordt die nog niet gehaald.

Een van de belangrijke conclusies van het rapport-Soete was dat als we kmo's willen bereiken, wat vandaag onvoldoende het geval is, we alles op alles moeten zetten op het eenvoudig aanbieden van een eenvoudig pallet, dat ook voor kmo's hanteerbaar is. Een van de grote redenen waarom kmo's te weinig innoveren, is toch wel de complexiteit van het hele overheidsgebeuren. Die complexiteit schrikt hun af. Vandaar dat vereenvoudiging en soberheid centraal staan.

We werken daaraan op twee manieren. Voor onze kmo's is het cruciaal dat we de overheidsagentschappen vereenvoudigen omdat ze, samen met de ondernemingsorganisaties en de middenveldorganisaties, een cruciale rol spelen om dat instrumentarium ook bij de kmo's te brengen. Het vereenvoudigen van de agentschappen heeft ook als doel om het innovatiepotentieel van de kmo te verhogen. U weet dat we werk maken van de fusie van het Agentschap Economie met het Vlaams Agentschap Ondernemen.

Naast het vereenvoudigen binnen de agentschappen moeten we ook vereenvoudigen in de huidige productenportefeuille. Ik heb – voornamelijk – aan het IWT gevraagd om een vereenvoudigingsvoorstel uit te werken, dat hanteerbaar wordt voor onze kmo's. Het is in het kader van die vereenvoudigingsoefening dat de innovatievouchers opduiken.

In december 2000 is de Vlaamse Regering via het IWT gestart met een specifiek kmo-programma ter stimulering van innovatie. Sindsdien zijn er 2200 aanvragen geweest. Ze waren ook succesvol. In 2007 was dat goed voor een budget van 18 miljoen euro.

Wat u wel moet weten, is dat over de jaren heen zes verschillende steuntypes van innovatie voor kmo's ontwikkeld zijn. Daarnaast, als zevende type, werd ook het systeem van de grondige technologische adviezen (GTA's) ingevoerd. Dat is te veel van het goede.

Daarom hebben we de opdracht gegeven de innovatie-instrumenten voor kmo's te vereenvoudigen en tot een fractie van zeven te herleiden. Zoals ik al in de commissie heb verklaard, maken we die oefening samen met het Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door wetenschap en technologie in Vlaanderen (IWT-Vlaanderen), waar zich het gros van het instrumentarium bevindt, met het Agentschap Economie, waar zich het Budget voor Economisch Advies (BEA) bevindt, en met de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV). De innovatiemaatregelen voor kmo's moeten vanuit het IWT verder op en in de hervorming van het BEA worden afgestemd en geïntegreerd. We denken hierbij ook

aan het Vlaams Innovatiefonds (VINOOF), dat achtergestelde leningen verschaft.

Ik begrijp dat sommige mensen dat willen, maar het lijkt me niet raadzaam in deze fase al te stellen waar we na de vereenvoudigingsoefening zullen landen. Vanuit het oogpunt van de ondernemers zou dat een slecht signaal zijn. We kunnen enkel ferm communiceren over de vereenvoudiging eenmaal het beperkte aantal nieuwe, geïntegreerde producten effectief klaar zal zijn. Indien we hier niet op wachten, zullen we sowieso weer vervangingen krijgen en vragen moeten beantwoorden. Momenteel lopen immers, naast het BEA en de leningen van het VINOOF, nog zeven maatregelen.

De agentschappen krijgen vorm op 1 januari 2009. Het is absoluut onze intentie de vereenvoudigde instrumenten tegen diezelfde datum operationeel te krijgen. Om die deadline te halen, is het noodzakelijk dat ik de Vlaamse Regering een conceptnota voorleg. Zoals ik in de commissie heb verklaard, blijven we op koers. Een vereenvoudigingsoefening, waarbij het aantal instrumenten wordt herleid en op het BEA, waar de kennis zit, en op het VINOOF, dat door middel van achtergestelde leningen voor innovatie zorgt, is een hele klus. Indien we die klus op minder dan zes maanden kunnen klaren, zullen we zeer goed werk hebben geleverd.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik dank de minister voor het antwoord. Het is een goede zaak dat de Vlaamse Regering over een vereenvoudiging nadenkt. Uit alle enquêtes die we hebben gezien, blijkt dat er een groot probleem is. Wanneer ze met een panoplie van subsidiemogelijkheden worden geconfronteerd, haken de ondernemers af. Ze zien door de bomen het bos niet meer. Het gaat hier dan ook om een goede beleidslijn. Ik moedig de minister aan hier werk van te maken en de deadline te halen. Het zou prima zijn hiermee op 1 januari 2009 van start te kunnen gaan.

Ik heb nog een vraagje over het BEA. Maakt het nieuwe besluit deel uit van deze oefening of gaat het om een voorafname op het geheel? Dit zal immers tijdens de komende maanden worden uitgewerkt.

Minister Patricia Ceysens: Ja. Het zal zelfs geen maanden meer duren.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, ik snap dat de timing van bepaalde uitspraken niet altijd even gelukkig is. De uitspraken laten aan duidelijkheid nochtans niets te wensen over. Volgens Het Belang van Limburg heeft het succes van het project de Vlaamse overheid geïnspireerd. Ik citeer: "Waarschijnlijk zal de Vlaamse Regering nog voor de politieke vakantie groen licht geven voor een gelijkaardige

Vlaamse formule”. Dit zijn volgens mij zeer duidelijke uitspraken. Is de minister het met deze uitspraken eens of wil ze die weerleggen? Indien de minister het hier niet mee eens is, vraag ik me af hoe dergelijke uitspraken het levenslicht kunnen zien.

Op zich hoop ik dat de vereenvoudiging van het instrumentarium een goede zaak zal zijn. Het is logisch dat het BEA, ten gevolge van het duidelijk gebrek aan succes, in het vizier komt. De minister zou ons enig inzicht in de gehanteerde techniek moeten verschaffen. Mij lijkt dat nuttig. Het BEA is immers ontstaan uit de wens een alternatief op een aantal zeer fraudegevoelig gebleken opleidingscheques te formuleren. Een voucher is geen cheque. De bekommernis om een sluitend systeem, dat alle vormen van fraude uitsluit, lijkt me echter een absolute bekommernis. We willen advies verstrekken, wat de doorstroming van bestaande kennis inhoudt. We willen tevens innovatie stimuleren, wat de ontwikkeling van nieuwe kennis inhoudt. Beide moeten goed op elkaar worden afgestemd. We moeten beletten dat we dubbele subsidiëringen in de hand werken. Dat zou misschien ook fraude kunnen zijn.

Mevrouw de minister, ik hoop dat met die bekommernissen rekening wordt gehouden in de oefening die u maakt.

Minister Patricia Ceysens: Ik heb het artikel ook gelezen. Iemand van VLAO heeft op een studiedag in Nederland gesproken over het beperkte experiment binnen Interreg met innovatievouchers. De oefening die we maken, doen we met IWT, het Agentschap Economie en PMV. Innovatievouchers worden blijkbaar gemakkelijk in de mond genomen. Ik zou de man in kwestie moeten zien om het te hebben over wat hij heeft gezegd op de studiedag. Interreg is afgerond. Dat experiment was blijkbaar erg succesvol. Het lijkt me veel belangrijker dat we vanuit het beleid kijken hoe we maximaal innovatie bij de kmo's krijgen. De conceptnota wordt voorbereid en gaat nog voor het reces naar de Vlaamse Regering. Als ze is goedgekeurd, ben ik bereid om ze in de commissie toe te lichten. Dan kunnen we het over alle bewakingen hebben. We moeten snel gaan en een eenvoudig iets hebben. U legt de klemtoon op veiligheid en fraudegevoeligheid. We nemen dat allemaal mee. Dat komt in een conceptnota. Van zodra die door de Vlaamse Regering is goedgekeurd, zal ik ze in de commissie komen toelichten. We kunnen dan een debat houden over de systematiek en de soorten waarvoor is gekozen.

De heer Koen Van den Heuvel: Komt het instrument van innovatievoucher nog in aanmerking?

Minister Patricia Ceysens: Inzake de Interreg-innovatievoucher is het uitkijken of er opnieuw een project wordt ingediend. Ik wil mij er enkel toe verbinden dat we in de nieuwe instrumenten van zeven naar een pak minder gaan. Vraag me niet hoe ze zullen heten.

We willen eerst zeker zijn dat het haalbaar is, dat het eenvoudig is en dat de fraudegevoeligheid wordt bewaakt. Over de naam kan ik nog niets zeggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de Brusselse plannen voor de bouw van een nieuw nationaal voetbalstadion op de Heizel en het overleg ter zake met de Vlaamse Regering

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, aanleiding voor deze vraag is een berichtgeving in de krant La Capitale over een colloquium dat vorige zaterdag in Brussel plaatsvond. Uw collega en naar uw eigen zeggen goede vriend, minister Vanhengel, heeft er een aantal uitspraken gedaan over het bouwen van een voetbalstadion op parking C van de Heizel.

Parking C van de Heizel is eigendom van Brussel-stad, maar ligt eigenlijk volledig op Vlaams grondgebied. De inplanting van een voetbalstadion op die site zou enorm veel gevolgen hebben voor de Vlaamse rand. Er zou een economische impact zijn, er zou overlast zijn voor de rand en er zullen automatisch mobiliteitsproblemen bij komen. Uiteraard mogen we de verfransing van de rand niet vergeten.

Minister Vanhengel zegt dat u openstaat voor dit project en dat u ermee akkoord gaat. We hebben daar al verschillende keren over gepraat in verschillende commissies van dit parlement. Er heerst een 'flou artistique' rond het dossier. In de commissie van 5 juni hebben we de zaak nog eens grondig bekeken en hebt u verklaard dat er nog geen formeel overleg was geweest met de Vlaamse Regering. In de Brusselse commissie heeft minister-voorzitter Picqué geantwoord dat er nog geen gesprek is geweest met Vlaanderen omdat er nog geen concretisering van het project was. Hij vond het tijdverlies om te discussiëren over een zaak waarvan nog niets voorligt.

Een drietal weken geleden heeft premier Leterme een gesprek gehad met een aantal actoren zoals burgemeester Thielemans, minister-voorzitter Picqué, Jannie Haek, topman van de NMBS en de heer Courtois, de bezieler van het project.

Eerste minister Leterme stelt een aantal mogelijke locaties voor de bouw van een nieuw voetbalstadion

voor, in het kader van de kandidatuurstelling voor de organisatie van de Wereldbeker in 2018. Parking C komt in het rijtje pas op de tweede plaats. Hij bestelde een studie waarvan de resultaten pas in augustus zullen bekend zijn. Dat is een derde factor.

Een vierde factor staat in het commissieverslag van 5 juni. In uw antwoord stelde u toen dit: “Het Departement RWO zal deze voorstellen” – het gaat over voorstellen aan de gemeente Grimbergen – “inclusief de structurele samenwerking over de Heizelvlakte verwerken in de aanbevelingen voor de Vlaamse Regering voor het Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel.” Verder zegt u: “Wij zullen het behandelen bij de ontwikkeling van onze visie over het Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel.” De afbakening ervan is erg gecontesteerd, maar tot daar aan toe. Zoals u zegt, bent u wellicht nog altijd aan een visie ter zake aan het werken. Ik denk dat daar de knoop zit. Dat biedt dan een aantal mensen de gelegenheid om in de pers een aantal berichten te ventileren.

Ik heb daarover enkele vragen. Hebt u overlegd met minister Vanhengel? Leidde dat tot resultaten? Hebt u met hem een akkoord bereikt, en zo ja, is dat een akkoord tussen twee ministers of staat daar de hele Vlaamse Regering achter? Bestaat er in de Vlaamse Regering een akkoord over de concrete invulling van het strategische project over Parking C?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, collega's, naar aanleiding van een vraag van de heer Van Rompuy hebben we op 5 juni in de commissie over dit onderwerp een goede gedachtewisseling gehad. Ik gaf toen een stand van zaken. Het werd toen duidelijk dat in het kader van het Plan voor Internationale Ontwikkeling van Brussel-Hoofdstad men een meerjarenactieprogramma wil realiseren, zoals dat ook geldt voor grote steden als Barcelona en Frankfurt.

Ik heb toen ook gemeld dat een piste die tot vandaag voor het voetbalstadion werd weerhouden – de zoekzone van Schaarbeek – toch bijzonder moeilijk zou liggen. Ten derde zei ik dat in het kader van het afbakeningsproces van het Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel Parking C vanzelfsprekend is aangeduid als een locatie die in aanmerking komt voor een strategisch project. Over de stand van zaken op datum van 5 juni heb ik uitvoerig met de heer Van Rompuy kunnen debatteren.

Ik heb toen ook gezegd dat ik daarover contact zou opnemen met mijn collega en goede vriend, de heer Guy Vanhengel van het Brusselse Gewest. Ons informeel overleg ging door op 9 juni. Over wat zijn we het eens? Een: we zijn het eens om te stellen dat we ons samen met Nederland willen kandidaat stellen om in 2018 de Wereldbeker te organiseren. Twee: we zijn er ons van

bewust dat Brussel, als hoofdstad van Vlaanderen, België en Europa, niet mag ontbreken en we op dat vlak moeten onderzoeken of Vlaanderen ter zake geen flankerend beleid moet voeren. Drie: we hebben afgesproken om met minister Vanhengel en het Brusselse Gewest over de ruimtelijke ordening van gedachten te wisselen zodra een dossier voorhanden is.

Het enige wat ik tot op vandaag van dit dossier heb, is dit plan. Het kan uit diverse boeken worden gekopieerd. Het zegt waar parking C ligt. Ik had het zelf ook wel gevonden, maar ik heb gezegd te wachten op een onderbouwd document alvorens er dieper op in te gaan.

Ik geef wel mee dat in het licht van het maandelijks Overlegcomité dat nadien heeft plaatsgevonden, ik ook een gesprek heb gevoerd met Guy Vanhengel en Charles Picqué. Ze bevestigden me nog eens dat uit hun contacten met de NMBS en in het bijzonder de NMBS-holding blijkt dat het bijzonder moeilijk is om op korte termijn een project in Schaarbeek te realiseren. Ook uit informele contacten die ik zelf maandelijks met Infrabel heb in het kader van nogal wat spoorweginfrastructuur in Vlaanderen blijkt dat. Het zal nogal wat hypotheeken leggen op geplande expansie vanuit Infrabel zelf.

Tot slot, geef ik nog even mee dat we in de commissie van 5 juni 2008 hebben gezegd dat we dit dossier niet los kunnen zien van een heel planologische evolutie die zich op dit ogenblik in de Vlaamse Rand rond Brussel aftekent, met potentiële projecten in Machelen, Vilvoorde en brownfields. Deze projecten worden ingediend. Vanzelfsprekend moet een en ander op elkaar worden afgestemd, zowel planologisch als economisch.

Als we over parking C en mobiliteit spreken zal ook Vlaanderen een aantal oude eisen op tafel leggen om de mobiliteit rond onze hoofdstad en in Vlaams-Brabant te verbeteren. Men weet nooit of men op dat moment geen interessant breekijzer vindt om dat dossier te openen. Het dossier bevindt zich in een zeer prille fase. Er is in de maand juni ook geen enkel ambtelijk overleg gehouden. Het is wachten op een gedragen dossier vanuit het Brusselse Gewest of Brussel- Hoofdstad.

Ik heb wel begrepen dat ze denken aan een stadion vergelijkbaar met het Arenastadion in Amsterdam. Het zal niet alleen kunnen gebruikt worden voor voetbalwedstrijden op topniveau, maar het kan ook dienen voor de organisatie van grootschalige evenementen. Wat mij betreft, wordt dit verhaal vervolgd.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik heb uit uw antwoord begrepen dat er nog geen concreet akkoord is en het bijgevolg ook niet door de hele regering wordt gedragen. Ik heb de indruk dat het een onderonsje is geweest tussen u en uw goede vriend Vanhengel, die zulke dingen vervolgens graag in de pers lanceert. Ik heb

evenmin de indruk dat u wat dit dossier betreft de hele Vlaamse Regering achter u hebt. Ik geef het voorbeeld van uw CD&V-coalitiepartner, bij monde van de heer Van Rompuy, die in de commissie serieuze bezwaren en de nefaste gevolgen voor de regio naar voor heeft gebracht. Ik denk bijvoorbeeld aan de S.pa bij monde van de heer Tobback senior die het ook niet nalaat om daar terecht commentaar en kritiek op te leveren. U zegt ook dat het niet alleen om een voetbalstadion gaat in het kader van de wereldbeker. Inderdaad staan er ook concerten op het programma. Men gaat de site dan ook gebruiken. Ik heb de indruk dat er veel meer achtersteekt. Sporting Anderlecht zoekt immers ook een stadion en zal dan om de 14 dagen een thuismatch willen spelen met alle mogelijke nefaste gevolgen zoals verkeersoverlast, rellen en al wat er bijkomt.

U haalt terecht het probleem aan van de Brusselse Ring die op dit moment al oververzadigd is. Als u het hebt over het breekpunt mobiliteit, kunt u misschien ook onze optie voor de voltooiing van de Ring in het Zuiden als pasmunt gebruiken. Ik dring er op aan dat het niet kan dat een Brussels project op het grondgebied van Vlaanderen wordt gerealiseerd en Vlaanderen alle nefaste gevolgen en lasten ervan draagt en Brussel alleen maar de lusten omdat de site van Schaarbeek Vorming inderdaad is vervuild en gesaneerd moet worden. Daar zijn kosten aan en er is tijd voor nodig. Dus gaat men maar vlug hetzelfde neerplanten op Vlaams grondgebied met alle gevolgen vandien. Ik denk dat we daar als Vlaamse Regering niet akkoord mee kunnen gaan.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, ik betreur deze hele vraagstelling. De vraag is gesteld door de heer Van Rompuy. Het antwoord is gegeven op 5 juni. Er bestaat een uittreksel uit het gewestplan en voor de rest is het 'zou-zou'. Uw vraag, mevrouw Van Linter, is afgewezen door mij en voor mij dient de openbare vergadering niet als vuilnisbak voor afgewezen vragen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik wil een bijkomende dimensie inbrengen, want ik ben tevreden met de antwoorden die zijn gegeven. Ik wil in herinnering brengen dat hier in dit parlement resoluties goedgekeurd zijn, richting voetbalbond, waarvan wij als parlement vinden dat er eerst aan moet worden voldaan alvorens de voetbalbond als een volwaardige gesprekspartner kan optreden.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik wil nog even reageren op de heer Lachaert. Ik vind dat allemaal nogal gratis. Er is inderdaad een nieuw feit. Zolang de Vlaamse Regering geen signaal geeft en blijf geeft van een totaal gebrek aan visie, zullen die signalen blijven gelanceerd

worden. Ik vind dat we daar een discussie over mogen voeren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de mogelijke gevolgen van het aangekondigde nieuwe grond- en pandenbeleid van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, iedereen is tegenwoordig erg begaan met de dalende koopkracht van de mensen. Steeds meer mensen hebben het alsmoer moeilijker om rond te komen, laat staan de huur te betalen of een lening af te betalen. Vanmorgen kon ik mijn ogen bijna niet geloven toen ik in de kranten las dat een woning ongeveer 15.000 euro duurder dreigt te worden. Volgens de krantenberichten en volgens de bouw- en vastgoedsector zou deze stijging het gevolg zijn van een voorontwerp van het nieuwe grond- en pandenbeleid van de Vlaamse Regering.

In dit voorontwerp is voorzien dat in bijna alle nieuwbouwprojecten een deel van de kavels een sociale bestemming moet krijgen. Hierdoor zal de privésector strikt gebonden zijn aan prijzenformules die de sociale huisvestingsmaatschappijen moeten hanteren om een sociale lening te verkrijgen. Door deze strikte gebondenheid zullen projectontwikkelaars gedwongen zijn om die kosten door te rekenen bij de verkoop van de overblijvende kavels waar geen sociale woningen worden gebouwd. De mensen die geen sociale lening krijgen en die te veel verdienen om een sociale woning te kopen, worden de dupe van dit voorontwerp omdat ze meer zullen moeten betalen.

Bent u zich bewust van deze problematiek? Overlegde u reeds met de bouw- en vastgoedsector? Waarom wil de Vlaamse Regering in elk nieuwbouwproject een deel van de woningen een sociale bestemming geven? Welke garanties biedt de Vlaamse Regering aan de mensen die niet in aanmerking komen om een sociale woning te kopen, zodat ze niet meer zullen betalen voor het bouwen van een woning op net hetzelfde stukje grond voor net dezelfde woning?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, de leden van de commissie voor Ruimtelijke

Ordering weten waar wij mee bezig zijn, evenals de leden van de commissie voor Wonen.

Waar staan we vandaag? U weet dat wij op 18 januari 2008 met de Vlaamse Regering een akkoord hebben bereikt rond twee belangrijke decreten: een decreetswijziging met betrekking tot het decreet van 18 mei 1999 en een splinternieuw decreet op het grond- en pandenbeleid, dat de vertaling wil zijn van zowel het Vlaams regeerakkoord als de resolutie betaalbaar wonen, die het gevolg was van nogal wat hoorzittingen – onder meer met de sector, mevrouw Moens – in de verenigde commissies voor Ruimtelijke Ordering en Wonen.

Op 11 april heeft de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet goedgekeurd. We hebben dan beslist om daarover een uitzonderlijk brede adviesprocedure op te starten. Dat wil zeggen dat in dit decreet de VVSG, de VVP, de SERV, de Minaraad, de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordering – Onroerend Erfgoed (SARO), de Strategische Adviesraad Wonen en de Vlaamse Jeugdraad advies mogen verlenen. Die adviezen zijn ondertussen allemaal toegekomen en ze zijn zeer uitvoerig en interessant. Ook de sector, die zowel in de voorbereiding van het decreet als in de adviesprocedure was betrokken, weet vrij nauwkeurig waarover het gaat. Met de sector bedoel ik in dit geval zowel de Beroepsvereniging van de Vastgoedsector (BVS) als de Vlaamse Confederatie Bouw, die meerdere overlegmomenten hebben gehad, zowel met mezelf als met de medewerkers van het kabinet.

Dat is de procedure. Het is de bedoeling dat we het nu opnieuw voorleggen aan de regering, aangepast aan de opmerkingen van de adviesraden, en dat dan het decreet naar de Raad van State wordt gezonden. Na dat advies kunnen we het decreet eventueel als regering bekrachtigen en aan de wijsheid van u en dit parlement voorleggen. Ik verwacht u dus als een enthousiast deelnemer in onze commissie voor Ruimtelijke Ordering.

Waarover gaat het? Inhoudelijk denk ik dat ik de voorbije maanden geprobeerd heb om met de sector heel duidelijk te communiceren over wat erin staat en wat er niet in staat. Mevrouw Moens, uw vraag is nogal insinuerend. Mevrouw de voorzitter, ik verontschuldigd me, maar ik zal dan ook proberen iets vollediger te zijn.

Er zijn eigenlijk twee aspecten. Het eerste aspect is dat we de overheid willen activeren. Dat wil zeggen dat we als Vlaamse overheid, als Vlaamse steden en gemeenten, gaan kijken welke gronden we op ons grondgebied in eigendom hebben, eventueel van semipublieke instellingen. Dan denken we bijvoorbeeld aan kerkfabrieken, waarvan sommige nogal welgestelde grondeigenaars zijn, naar wie we met een begerig oog gaan kijken.

Het is de bedoeling dat, waar overheden beschikken over gronden in publieke handen, een soort actieprogramma tot stand komt, waarbij het de ambitie zou zijn om op

macroniveau 25 percent van deze gronden te activeren naar een bescheiden en sociaal woonaanbod. De bedoeling is dat we als overheid zelf het voorbeeld geven.

Het is de bedoeling om te komen tot een outputgericht beleid, in samenspraak met de privésector, met betrekking tot het realiseren van zowel bescheiden woningen als sociale woningen.

Bescheiden woningen krijgen een typologie vanuit de ruimtelijke ordening, waarbij we praten over kleinere kavels. Dat is een hele systematiek, die we ondertussen hebben vastgelegd in de typevoorschriften die de Vlaamse Regering en de Raad van State hebben goedgekeurd. Via ruimtelijke sturingsinstrumenten willen we ook in zones voorzien waar bescheiden woningen komen die haalbaar zijn voor de modale Vlaming, die dus met werken zijn brood verdient en een woning kan kopen of bouwen.

Het is ook de bedoeling dat we gaan kijken waar we eventueel sociale lasten op kunnen leggen. Mevrouw Moens, mocht u het niet weten: dat is wat vandaag te pas en te onpas gebeurt in Vlaanderen, zonder een algemeen kader. Wij gaan nu een algemeen kader uittekenen, dat een houvast en een instrument is, op basis waarvan gemeentebesturen en steden dat verder kunnen invullen.

Ik zeg altijd: wij zorgen voor het confectiepak en gemeenten en steden gaan dat vertalen naar een maatpak. Steden met heel veel sociale woningen zullen geen sociale verplichtingen hebben, dat spreekt voor zich, maar er zijn in Vlaanderen 140 gemeenten die merklijk onder de norm zitten en die dus een tandje bij zouden kunnen – lees moeten – steken.

Hoe willen we dat nu doen? We willen dat doen op een manier die bijna harmonieus kan verlopen via onderhandeling en convenants. Enerzijds zeggen we dat de gemeente sociale lasten kan opleggen bij nieuwe verkavelingen. Er zijn twee voorwaarden: het moet gaan over minstens tien kavels. Het gaat dus niet over ‘den bompa’ die zijn stuk grond in drie kavels verdeelt. Hij moet daar geen anderhalve sociale woning op zetten. Het gaat over minstens tien kavels. Neem me niet kwalijk, dan zitten we al bij de betere categorie en vooral bij de projectontwikkelaars.

Verder praten we over een grondoppervlakte van minstens een halve hectare en over potentieel vijftig appartementen, bouw of vernieuwbouw. Vanaf een project van vijftig appartementen kan een gemeente dus sociale lasten opleggen.

Hoe gaan we die opleggen? Wat kan en wat kan niet? De bedoeling is dat dit gebeurt op basis van een gemeentelijk reglement zodat de spelregels voor iemand die een project wil ontwikkelen, duidelijk zijn. Er zijn vier mogelijkheden: het zelf doen op die plek, het zelf doen op een

andere plek, het laten doen door een derde partner of het afkopen, wat ik altijd het fameuze artikel 90bis in het Bosdecreet heb genoemd, sommigen welbekend.

Ten tweede kan het via het opleggen van sociale lasten in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Daar gaat het om nogal wat lusten die wij aan private ontwikkelaars geven, bijvoorbeeld wanneer we landbouwgrond, bosgrond, natuurgebied in sommige gevallen – want niet alle natuurgebieden zijn hard natuurgebied – omzetten naar de bestemming wonen. Een tweede grote bestemmingswijziging is een woonuitbreidingsgebied. Voor alle duidelijkheid: dat geeft geen enkel recht op bouwen, zelfs geen enkel recht op planschade wanneer de overheid zou beslissen om woonuitbreidingsgebied morgen groen in te kleuren. Wanneer men dus een woonuitbreidingsgebied via een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vrijgeeft voor bebouwing, dan leggen we daar de zwaarste lasten op. Die variëren tussen de 10 en 20 procent bouwen van sociale woningen. Het mechanisme is duidelijk, evenwichtig en doorgepraat.

Het revolutionaire, en daarover is met de meerderheid veel gepraat, zit in het feit dat het ons niet meer interesseert wie die sociale woningen gaat bouwen. Ons interesseert het dat die sociale woningen worden gebouwd, en we plakken er een termijn op van acht jaar na het verlenen van de verkavelingsvergunning. De ontwikkelaar krijgt dus acht jaar de tijd om dat te bouwen.

Het debat vandaag in bepaalde Vlaamse kranten gaat over het volgende punt – ik wil overigens morgen wel een job beginnen in de aannemerswereld als ik met die spelregels mag beginnen bouwen. Het decreet zegt dat wanneer een overheid sociale lasten oplegt, op dat ogenblik ook een overnameplicht moet worden getekend tussen de ontwikkelaar en de sociale huisvestingsmaatschappij, en wanneer de sociale maatschappij in gebreke blijft, met de VMSW. De vraag is aan welk bedrag men zal overnemen. Vanzelfsprekend kunnen we niet beginnen met mechanismen van staatssteun, we moeten met spelregels werken die voor alle partijen gelden. In het verleden is er nogal wat discussie geweest tussen de privésector en de sociale huisvestingsmaatschappijen omdat de privésector zich tekort voelde gedaan. Nu, in het nieuwe mechanisme, zal de bouwsector kunnen bouwen met een btw van 6 procent, een beroep kunnen doen op het verminderd registratierecht van 1,5 procent, kunnen beschikken voor ze beginnen bouwen, over de overnameplicht, en indien het gaat over sociale koopwoningen, de mogelijkheid hebben om die sociale koopwoningen, mits bemiddeling van een huisvestingsmaatschappij, rechtstreeks te verkopen aan geïnteresseerden.

Aan welke prijs? Ik geef een voorbeeld. Wanneer men een sociale woning bouwt, een eengezinswoning met drie slaapkamers en een garage, voor een klassiek gezin met twee kinderen, dan praten we over een bedrag van 175.950 euro plus 6 procent btw, of 185.000 euro

afgerond. Dat is de overnameplicht van de huisvestingsmaatschappij. Ik heb de gemiddelde kostprijs van woningen in 2007 eens laten nakijken. Onafgezien van ligging en grootte was die 210.000 euro. Ik daag de privésector uit om voor 185.000 euro dit soort sociale woningen te bouwen, weliswaar in overleg met steden en gemeenten en met sociale huisvestingsmaatschappijen.

De uitdaging is er, nu is het aan hen om het te doen. Daarenboven staat de macrodoelstelling van de Vlaamse Regering om de inspanningen te verdubbelen tot 2020 en in plaats van 22.000 sociale woningen, er 45.000 te bouwen in dat tijdsbestek. Ik denk dat de privésector niet zal stilvallen, dat hij geen volk zal moeten afdanken en ik hoop dat hij genoeg arbeidskrachten zal vinden om al die woningen te bouwen in Vlaanderen. (*Applaus van de meerderheid*)

Mevrouw Monique Moens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt heel wat verduidelijkt. Ik heb me natuurlijk gebaseerd op de krantenberichten. Acht u het misschien ook niet aangewezen om een reactie op die krantenberichten de wereld in te sturen, om de mensen gerust te stellen? Er zijn immers heel veel reacties op die persberichten. Vooral jonge mensen maken zich zorgen.

Minister Dirk Van Mechelen: Het is natuurlijk moeilijk om een reactie te geven, terwijl dat nog niet goedgekeurd is door de regering. Ik denk dat er een grote meerderheid bestaat voor deze aanpak, en dat de parlementaire discussie hierover duidelijk zal zijn. Ik wil één ding doen. Een maand geleden heb ik dat ook gedaan, toen ik een toespraak hield voor de Vlaamse Confederatie Bouw. Ik heb de sector opgeroepen om, in plaats van hierop conservatief en reactionair te reageren, offensief te reageren en die woningen te bouwen. Dat is alles wat we vragen, in het belang van alle burgers van Vlaanderen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert en de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen houdende wijziging van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter, wat het toepassingsgebied betreft (overgenomen door de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert, de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen en mevrouw Veerle Heeren) – 1686 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik wil hier slechts de spreekbuis zijn van alle leden die dit voorstel hebben ingediend en het mee steunen. Eigenlijk is mijn verdienste dan ook enkel en alleen dat ik de inleiding kom brengen, die noodzakelijk is, daar het gaat over een rechtstreekse behandeling van dit voorstel van decreet in de plenaire vergadering.

De belangrijkste wedstrijd voor het bukschieten is zonder twijfel het jaarlijkse Oud Limburgs Schuttersfeest, dat steeds plaatsvindt op de eerste zondag van juli. Dit jaar vindt het plaats op 6 juli, in Opoeteren. Vanuit de beide Limburgen nemen ongeveer 160 schutterijen deel, en het evenement lokt grensoverschrijdend een massa volk, tot 40.000 toeschouwers. Om dit volksfeest te kunnen laten plaatsvinden, was het dan ook noodzakelijk dit voorstel van decreet rechtstreeks plenair in te dienen. Het bukschieten maakt deel uit van een lange en rijke traditie van schutterijen en schuttersgilden en wordt vooral in de beide Limburgen nog intensief beoefend. Het bukschieten is uiteraard een schietcompetitie, maar vormt slechts een onderdeel van een veel groter traditioneel volksgebeuren, met daarnaast ook optochten, muziekkorpsen, vendelzwaaien en traditionele kostuums. Dat is minstens even belangrijk als het schieten zelf. Het schieten gebeurt in ploegen van zes schutters. Er wordt geschoten op topjes die gemonteerd zijn op een schietboom, op 16 meter van de grond. De buks zelf is een zwaar, ongeveer 2 meter lang wapen. Om er stabiel mee te kunnen schieten, wordt daarom een speciale aanlegpaal gebruikt. Er wordt ook geschoten met speciaal gegoten loden kogels. Het wapen is meestal handgemaakt en duur, en daarom ook vaak eigendom van de schutterij of de schuttersgilde zelf.

Het was steeds de bedoeling om de buks, die moeilijk kan worden beschouwd als een normaal vuurwapen, vrij te stellen van elke vergunnings- of licentieplicht. Bij het opstellen van het Sportschuttersdecreet van 11 mei 2007 gingen de opstellers ervan uit dat de buks in het kader van de federale Wapenwet van 2006 nominatief zou worden aangeduid als een vrij verkrijgbaar wapen. Dat is dan een wapen waarvoor geen vergunning moet worden aangevraagd voor bezit of gebruik, op voorwaarde dat het enkel wordt gebruikt in het kader van een historische, folkloristische of traditionele manifestatie. Het chronologisch daarop volgende federale koninklijk besluit van 9 juli 2007 stelde de buks echter niet nominatief vrij, maar koos voor een algemene vrijstelling, waarbij alle wapens die eigendom zijn van en worden bewaard door historische, folkloristische of traditionele verenigingen, en ook enkel onder toezicht worden gebruikt tijdens historische, folkloristische of traditionele activiteiten, worden gekwalificeerd als vrij verkrijgbare wapens.

De bedoeling van dit koninklijk besluit was duidelijk. Ik citeer uit de motivering ervan: “Overwegende dat diverse folkloristische verenigingen overal in het land tijdens

het zomerseizoen schietingen organiseren, waarvoor geen passend wettelijk kader bestaat, waardoor deze traditionele schietingen bedreigd worden in hun bestaan en alleen in de illegaliteit kunnen plaatsvinden; dat een gedoogbeleid van de lokale overheden geen rechtszekerheid met zich meebrengt en dat deze gebeurtenissen een gunstig uitzonderingsregime verdienen; dat bijgevolg dringend een wettelijk kader dient te worden geschapen.” Kortom, zowel de Vlaamse als de federale overheid wil de evenementen zoals het Oud Limburgs Schuttersfeest vrijstellen van elke administratieve last. (*Opmerkingen*)

Mijnheer Van Hauthem, het gaat om een volkssport. Deze mensen moeten kansen krijgen.

Het koninklijk besluit van 9 juli 2007 maakt echter een uitzondering voor wapens die gebruikt worden voor het sportschieten zoals dit gedefinieerd wordt in de toepasselijke gemeenschapsdecreten. De wapens die daarvoor gebruikt worden, zijn niet vrij verkrijgbaar, maar blijven vergunningsplichtig, ook al zijn ze eigendom van historische, folkloristische of traditionele verenigingen. Dat betekent dus dat men in principe over een wapenvergunning moet beschikken om dergelijke wapens voorhanden te hebben. Wel voorziet de federale Wapenwet dat houders van een sportschutterslicentie die verleend worden door daartoe gemachtigde schietsportfederaties, toch vuurwapens ontworpen voor het sportschieten voorhanden mogen hebben zonder dat zij daarvoor, naast hun sportschutterslicentie, nog een wapenvergunning moeten hebben. Dit echter enkel op voorwaarde dat het gaat om wapens die op een lijst staan die opgesteld wordt door de federale minister van Justitie en dat de betrokkenen voldoen aan een aantal voorwaarden.

Het probleem dat wij vandaag proberen op te lossen, is ontstaan door dat Sportschuttersdecreet. Dat decreet dateert van enkele weken voor het federale koninklijk besluit van 9 juli 2007, had het sportschieten reeds ruim gedefinieerd en dit in de veronderstelling dat de buks die men gebruikt voor het bukschieten sowieso in het kader van de federale Wapenwet gekwalificeerd zou worden als een vrij verkrijgbaar wapen. Men ging er toen dan ook van uit dat de wijze waarop men het sportschieten definieerde ter zake niet relevant was. Zo stelt het Sportschuttersdecreet nu onder meer dat alle schietdisciplines met vergunningsplichtige wapens die aangeboden worden door een schietsportfederatie zonder onderscheid beschouwd worden als sportschieten. En omdat alle door deze federaties aangeboden schietdisciplines volgens de definitie van het voorstel van decreet gekwalificeerd worden als sportschieten, zijn en blijven de ervoor gebruikte wapens ook vergunningsplichtig. Vermits echter ook het bukschieten als schietdiscipline aangeboden wordt door enkele schietsportfederaties, heeft dit tot gevolg dat ook het bukschieten volgens het Sportschuttersdecreet beschouwd moet worden als een vorm van sportschieten.

Daardoor is ook de buks nu principieel vergunningsplichtig. Bovendien moet men volgens het Sportschuttersdecreet ook nog beschikken over een sportschutterslicentie om het sportschieten en dus ook het bukschieten te mogen beoefenen met een vergunningsplichtig wapen. De buks valt echter wel onder een van de categorieën van vergunningsplichtige wapens die op de lijst staan van de federale minister van Justitie en die men toch voorhanden mag hebben zonder wapenvergunning als men wel over een sportschutterslicentie beschikt. Een bukschietster moet op dit ogenblik dus enkel beschikken over een sportschutterslicentie en niet over een wapenvergunning.

Maar het was, zoals gezegd, nooit de bedoeling om de buks gebruikt voor het bukschieten vergunnings- of licentieplichtig te maken. Dat is, gelet op het soort wapen en het traditionele, folkloristische gebruik ervan, ook op geen enkele wijze te verantwoorden. Bovendien heeft het feit dat een bukschietster nu toch over een sportschutterslicentie moet beschikken, ook tot gevolg dat genodigden of belangstellenden zonder licentie zelfs niet occasioneel mogen schieten. Dat dit reële problemen doet rijzen, mag blijken uit het feit dat recent een lokale schuttersvereniging in Hamont-Achel een demonstratie bukschieten tijdens het dorpsfeest geannuleerd heeft omdat bezoekers wettelijk zelf niet eens mochten proberen. Het spreekt voor zich dat dat niet helpt om deze traditie levend te houden.

Eerder bleek uit het debat in de plenaire vergadering van 28 mei, dat men kamerbreed vond dat deze slechte afstemming tussen Vlaamse en federale regelgeving zo snel mogelijk opgelost moest worden en dat het traditionele bukschieten vrijgesteld moest worden van elke administratieve verplichting. De indieners van dit voorstel willen dit bereiken door in het Sportschuttersdecreet het bukschieten uitdrukkelijk uit te sluiten uit de definitie van het sportschieten. Omdat het bukschieten hierdoor geen sportschieten meer is zoals bedoeld in het Sportschuttersdecreet, valt de buks toch onder het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 9 juli 2007 en kan het wapen onder de voorwaarden gesteld in dat KB, gekwalificeerd worden als een vrij verkrijgbaar wapen zoals bedoeld in de federale Wapenwet. Er zal dus geen wapenvergunning, noch sportschutterslicentie meer vereist zijn om een buks voorhanden te mogen hebben en om het bukschieten te beoefenen als het gaat om wapens die eigendom zijn van de traditionele, folkloristische schutterijen of schuttersgilden en die onder toezicht gebruikt worden tijdens evenementen zoals het Oud Limburgs Schuttersfeest of gelijkaardige activiteiten van deze verenigingen.

Omdat er in deze vergadering enige discussie was over de bevoegdheid en de correctheid van de juridische redenering, werd veiligheidshalve het advies van de Raad van State gevraagd. De raad bevestigde in zijn spoedadvies

dat het voorstel van decreet inderdaad binnen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap viel en dat de gevolgde juridische redenering ook klopte.

Daarnaast maakt het voorstel nog van de gelegenheid gebruik om enkele technische aanvullingen in te voeren met betrekking tot de redenen waarom een sportschutterslicentie ingetrokken kan worden en tegelijk wordt de tekst van het Sportschuttersdecreet aangepast aan de recente vervanging van het oude decreet Volkscultuur van 1998, door het nieuwe Cultureel-Erfgoeddecreet.

Ten slotte wil ik nog wijzen op een amendement dat werd ingediend om de datum van inwerkingtreding zo snel mogelijk te laten plaatsvinden. Dit decreet zou vanaf 28 juni ingang moeten kunnen vinden, zodat het grote evenement, namelijk het Oud Limburgs Schuttersfeest, zonder problemen kan plaatsvinden. U bent allemaal uitgenodigd om er eens te komen proeven wat het is om eens met een buks te schieten. (*Applaus bij CD&V, sp.a + VlaamsProgressieven en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil er even op wijzen dat de bevoegdheden van de federale overheid en van het gewest in een voorstel van decreet zoals dit, in conflict kunnen geraken, en dat een wetgeving die door de federale overheid wordt gemaakt, een gewestdecreet in de problemen kan brengen.

Ik wil even reageren op wat de heer Sannen zegt. Hij had het over het Oud Limburgs Schuttersfeest, maar het is eerder de Euregio die bepalend is, want het gaat ook over schutterijen uit Duitsland, het is een internationaal gebeuren. Het is goed dat het bukschieten uit de licentie is gehaald, want hiermee is het probleem opgelost.

Ik wil toch even aanhalen dat de voornaamste reden waarvoor dit decreet werd opgesteld, het feit is dat de gouverneur van Limburg, Steve Stevaert, het eerste schot moet kunnen lossen. Het is toch raar dat een spoedprocedure bij de Raad van State moet worden gebruikt om de heer Stevaert dat eerste schot te laten lossen.

Ik wil de heer Sannen erop wijzen dat er de voorbije weken verschillende koningsschietingen geweest zijn bij verschillende schutterijen in verschillende gemeenten en blijkbaar was het daar geen probleem. De schietingen vonden gewoon plaats en ook daar waren er genodigden die een schot hebben mogen lossen – ik kan ervan meespreken.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw Heeren, u hebt mee getekend. Is ook het probleem met de heer Sauwens

opgelost? Zou hij voor stemmen indien hij aanwezig zou zijn?

Mevrouw Veerle Heeren: Alle problemen zijn opgelost.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Pieters, ik weet dat door de lokale overheden oogluikend een en ander werd toegestaan. U verwees trouwens terecht naar het feit dat een federale regelgeving en een Vlaamse regelgeving soms in conflict komen. Ik heb geprobeerd om juridisch duidelijk te maken dat we daarom een decreetswijziging nodig hadden.

Ik denk dat dat het veiligste is, zodat we niet moeten meemaken wat vorige week in Hamont-Achel is gebeurd, waar men het buksschieten heeft geannuleerd, net vanwege het feit dat men juridisch in de fout moest gaan. Als we dit oplossen, is dat niet alleen goed voor de gouverneur. Iedereen die naar het OLS gaat, ook al is hij geen lid van een vereniging of een schietterrein, kan op die manier eens buksschieten.

De heer Leo Pieters: Mijnheer Sannen, het is net door de heisa rond dat eerste schot van de heer Stevaert dat het in Achel is afgeschaft. De vorige koningsschietingen zijn gewoon doorgegaan.

Ik wil ook nog even wijzen op het advies van de Raad van State. Wij halen de gelijkheid en de niet-discriminatie aan, maar de Raad van State trekt dat in twijfel. We moeten erop letten dat het decreet volledig is, zodat we naderhand niet nog eens problemen krijgen met dit voorstel van decreet.

De heer Ludo Sannen: Eén zaak heb ik nog niet gehoord. Uw fractie gaat dit toch mee goedkeuren?

De heer Leo Pieters: Wij gaan dit uiteraard goedkeuren, omdat het OLS inderdaad een belangrijke gelegenheid is. Maar wij vinden het veel belangrijker dat al die schutters – de gewone volksmensen – hun schot kunnen lossen dan dat de gouverneur zijn schot kan lossen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1686/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 6. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007/08, nr. 1686/3)*

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron, André Van Nieuwkerke, Johan Verstreken, Patrick De Klerck en Jan Peumans betreffende de toenemende druk op de dorpen aan de kust, in het hinterland en elders in Vlaanderen – 1615 (2007-2008) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, collega's, dit lijkt een West-Vlaams thema, maar het is een thema dat je heel gemakkelijk kunt extrapoleren naar alle kleine gemeenten die in de rand van belangrijke toeristische centra gelegen zijn. De ontwikkeling van de kustgemeenten is een thematiek die hier al veel aandacht kreeg. De aandacht was vooral geconcentreerd op de bebouwing langs de kustlijn. Ik ben hier zelf al een aantal keer tussengekomen over de erfgoedwaarde die decennialang van geen tel bleek te zijn, maar die sinds de laatste tien à twintig jaar veel meer aandacht krijgt. De aandacht richtte zich ook op het belang van de duingebieden, op ecologisch waardevolle gebieden enzovoort. Die aandacht is en blijft terecht.

De problematiek verschuift echter naar de dorpen die meteen na de kustlijn gelegen zijn. Dorpen als Uitkerke, Nieuwmunster, Vlissegem, Klemskerke, Wilskerke, Leffinge, Lombardsijde, Slijpe, Mannekensvere, Sint-Pieters-Kapelle, Ramskapelle, Wulpen en Booitshoeke zijn tot vandaag meestal uit handen gebleven van dergelijke toeristische ontwikkelingen van immobiënbetrijven en hebben dus hun typische rurale karakter kunnen behouden.

We zien echter dat de eigenheid van die dorpen steeds meer onder druk komt te staan. Verschillende maatschappelijke fenomenen liggen daaraan ten grondslag. Mensen leven niet alleen veel langer, maar willen ook geld investeren in hun vrije tijd en willen graag een tweede woonst verwerven aan de kust of in de omgeving van de kust.

En de aantrekkelijkheid van kust neemt ook niet af. Een van de gevolgen daarvan is de toenemende vraag naar meer verblijven aan de kust. Maar helaas staat de kust intussen ongeveer vol. Daarom zoeken immobiliënbedrijven nieuwe mogelijkheden. Zowel vanuit maatschappelijk als ruimtelijk oogpunt moeten we nadenken hoe we op die vraag naar meer verblijven moeten inspelen. Net omwille van die vragen heb ik samen met de collega's Van Nieuwkerke, Verstreken, De Klerck en Peumans deze resolutie opgesteld.

Naast de schade die aangericht wordt aan de leefgemeenschappen door er plots massaal te investeren in tweede verblijven, verliezen die dorpen ook hun eigenheid. Daarnaast hebben die projecten ook een pervers effect op de grond- en pandenprijs, die pijlsnel de hoogte ingaat. En dat zal op zijn beurt de cohesie in de dorpen niet bevorderen. Nogal wat dorpsbewoners zien immers plots het manna aan de hemel verschijnen en hopen dat het ook over hen zal neerdalen.

We kunnen echter vaststellen dat een visie op de ontwikkeling van de dorpen die onmiddellijk achter de kustlijn gelegen zijn, ontbreekt. Bij de minister die verantwoordelijk is voor de ruimtelijke ordening ligt hier een heel grote verantwoordelijkheid. De huidige plantechologie voorziet geen geïntegreerde 'thematische' aanpak. Met thematische aanpak wordt bedoeld dat het gaat over een geheel van problemen die met elkaar samenhangen en ook een samenhangend beleid vereisen. We hebben immers nood aan een globale visieontwikkeling over de verhouding tussen wonen en tweede verblijven, over de open ruimte, over architecturale kwaliteit en evenwicht tussen bouwvolumes, over monumentaal erfgoed.

We moeten niet uitkomen op een beleid dat de stolp over deze dorpen zet, maar wel één die een leefbare en kwalitatieve ontwikkeling mogelijk maakt. Daarom vragen we aan de Vlaamse Regering om de colleges van burgemeester en schepenen te sensibiliseren en te ondersteunen inzake deze problematiek, en proefprojecten te starten om op heel wat van die problemen een antwoord te geven, onder meer via ankerplaatsen, de inventarisatie van waardevolle gebouwen bij de ontwikkeling van regionale landschappen, cultuurlandschappen enzovoort.

We doen een appel aan het middenveld en de samenleving. We willen op zoek gaan naar experimenten om op basis van een vrijwillig dorps- of wijkcontract publieke en privépartners te engageren om samen te werken aan de valorisatie, de promotie en de ontwikkeling van de woonkernen en de dorpen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, collega's, deze resolutie is eigenlijk een vervolg op het uitgebreid debat dat we in de commissie Leefmilieu

hebben gevoerd naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Caron over de toenemende ruimtelijke druk op de dorpen in het algemeen en achter de kustlijn in het bijzonder. Ik herhaal wat we in de commissie hebben gezegd. We kunnen dit voorstel grotendeels onderschrijven. Toch wil ik graag namens onze fractie enkele kanttekeningen en bemerkingen maken.

De indieners stellen terecht dat, nu de kustlijn volgebouwd is, de druk letterlijk is opgeschoven naar de dorpen die net achter de kustlijn liggen. Het is inderdaad zo dat de aantrekkelijkheid van onze kust niet afneemt en dat steeds meer mensen, gelukkig maar, een tweede verblijf willen kopen aan of in de nabijheid van de kust. Alleen aan de kust zelf is er geen plaats meer, waardoor er steeds meer vraag is voor tweede verblijven in de onmiddellijke nabijheid van de kust.

Uiteraard speelt de vastgoedsector hier graag op in en dreigt de eigenheid van schitterende pittoreske dorpen te verdwijnen. Ook onze fractie, collega's, is zich hier terdege van bewust en deelt daarom de bezorgdheid van de indieners. Alleen is dit geen zwart-witverhaal. Er is enerzijds de eigenheid, de specifieke identiteit van deze dorpen, maar anderzijds ook de economische realiteit en het spel van vraag en aanbod. Daarom moet er, zoals steeds, gezocht worden naar een gezond evenwicht tussen de eigenheid van deze dorpen en de toenemende vraag. We mogen ook niet vergeten dat de tweede verblijven zorgen voor economische welvaart en eigentijdse ontwikkeling van de dorpen.

Ons lijkt het daarom in de eerste plaats veeleer aan de lokale overheden toe te komen om naar een zo perfect mogelijke harmonie te streven. In de commissie heeft de bevoegde minister laten blijken dat gemeentebesturen toch over een hele reeks aan instrumenten beschikken.

Wat de specifieke vragen van de indieners aan de Vlaamse Regering betreft, wil ik toch graag meegeven dat er sinds het begin van deze legislatuur een minister voor Plattelandsbeleid is. Mijnheer Caron, de vragen die u stelt lopen voor een groot stuk gelijk met de opdracht die het Interbestuurlijke Plattelandsoverleg (IPO) bij het begin van deze legislatuur heeft meegekregen. Blijkbaar weet dit parlement nog niet echt dat er sedert het begin van deze legislatuur een beleidsdomein Plattelandsontwikkeling is.

Iemand die een beetje een slecht karakter heeft, zou dan ook kunnen stellen dat dit voorstel van resolutie eigenlijk kritiek op het plattelandsbeleid en op de door het IPO uitgevoerde opdrachten inhoudt.

Tot slot wil ik nog even verwijzen naar een interpellatie die ik op 4 december 2007 in de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid heb gehouden. Wat de specifieke problemen van landelijk

gelegen gemeenten betreft, heb ik toen verklaard dat de Vlaamse beleidsmaatregelen ter ondersteuning van de plattelandsgemeenten te zeer over de diverse beleidsdomeinen zijn verspreid en gefragmenteerd. Tot besluit van die interpellatie heb ik een motie ingediend. In die motie heb ik de Vlaamse Regering gevraagd de noodzaak te onderzoeken om een algemeen, coherent beleidskader voor landelijke regio's te ontwikkelen en in hun beleidsdomeinen meer aandacht aan de specifieke problemen van de plattelandsgemeenten te besteden. In het voorliggend voorstel van resolutie lees ik, enigszins anders geformuleerd, in feite inhoudelijk identiek hetzelfde. Het hoeft niet te worden gezegd dat zelfs de indieners van het voorliggend voorstel van resolutie mijn motie hebben weggestemd. In tegenstelling tot de meerderheid beoordeelt mijn fractie moties en voorstellen van resolutie op basis van hun inhoud en hun merites. Om die reden zullen wij voor dit voorstel van resolutie stemmen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, ik wil kort ook iets over dit voorstel van resolutie zeggen. Mijns inziens gaat het immers om een belangrijk voorstel. De dorpsgezichten staan onder druk. Dat is niet alleen het geval aan de kust. Dat geldt voor alle plattelandsgemeenten waar een druk op de verdichtingsgraad heerst. Het bewaren van de dorpsgezichten en van de eigenheid is soms problematisch.

Tijdens de commissiebesprekingen is geregeld naar de bestaande instrumenten verwezen. De lokale besturen moeten ook hun verantwoordelijkheid opnemen. Wat het evenwicht tussen bouwvolumes en architectuur betreft, zijn er grote smaakverschillen tussen de besturen. Het zetten van de nodige stappen zal van de besturen de nodige moed vergen. Er zijn verschillende gemeenten die effectief dergelijke stappen willen zetten. Dat is echter niet zo evident. In zijn antwoord op de vragen die in de commissie zijn gesteld, heeft de minister verklaard dat bestaande instrumenten, zoals ruimtelijke uitvoeringsplannen, visienota's en structuurplannen, het mogelijk maken redelijk specifiek te bepalen wat in een straat kan en niet kan. Het gaat dan, bijvoorbeeld, om bouwlagen gaan. De minister heeft toen echter ook erkend dat deze instrumenten redelijk zwaar en log zijn. Hij heeft het zelfs over monnikenwerk gehad. Het spreekt voor zich dat de gemeenten, die sowieso al veel werk hebben, niet erg gemotiveerd zijn om aan dit monnikenwerk te beginnen.

Het derde punt van het voorstel van resolutie houdt in dat de lokale besturen actief moeten worden ondersteund indien ze in hun planningsinitiatieven ook rekening willen houden met de specifieke ruimtelijke karakteristieken binnen een ruimere context, met de valorisatie van het erfgoed en met de bevordering van visievorming. Ik wil zelfs nog verder gaan. Ik vraag de Vlaamse Regering te onderzoeken of het mogelijk is specifiekere

instrumenten te ontwikkelen. Die instrumenten zouden dan eenvoudiger en soepeler moeten kunnen worden ingezet om de dorpsgezichten te beschermen.

Als we het over dorpsgezichten hebben, hebben we het ook over eigendomsrechten. Het is niet zo evident beide met elkaar in evenwicht te brengen. Ik zou dan ook de boodschap willen verkondigen dat binnen het beleid inzake de ruimtelijke ordening verder over eenvoudiger instrumenten voor de gemeenten moet worden nagedacht.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het is inderdaad al toegelicht hoe we tot deze resolutie zijn gekomen. De kern van de zaak is ook dat het debat kan worden gevoerd met betrekking tot architecturale schoonheid in Vlaanderen. Ik hoop dat dit een aanzet is om ons daarover te bezinnen.

Als ik door Vlaanderen rijd, word ik soms wat high in mijn hoofd. Er is vaak geen communicatie tussen oude dorpskernen en de rand van die dorpen. Er is soms een oude dorpskern waarvan in de rand allerlei modernistische gebouwen verschijnen, zoals huizen, bungalows, villa's en zelfs haciënda's. Op triestige zomerdagen waarop het veel regent, is dat een heel eigenaardige beleving. U moet er eens op letten, zelfs de kleur van de daken verschilt: rood, blauw, zwart, rood, blauw, zwart. Blauw-zwart vind je niet veel, alhoewel dat mijn lievelingskleuren zijn. Er zijn verschillende stijlen en verschillende kleuren. Ik hou van modernisme, maar het moet op zijn plaats zijn. Modernisme naast een typisch kerkje uit de achttiende of negentiende eeuw: daar word ik een beetje misselijk van.

Dit is een algemeen probleem voor de architectuur in Vlaanderen. Het gaat niet enkel over woningbouw. Tot mijn grote vreugde las ik een tijdje geleden dat de voorzitter van de kamer van koophandel van de regio Landen vond dat het tijd werd om onze ambachtelijke en industriezones 'schoner' aan te leggen. Dat debat moet ook in deze worden gevoerd. Ik hou een pleidooi voor het feit dat de architectuur niet mag vervreemden van de eigenheid van de plaats. Er moet communicatie zijn. Dat betekent niet dat we geen rekening willen houden met het economische, mijnheer Sintobin. De invalshoek moet zijn dat er meer harmonie optreedt en dat de dorpen ook economisch aantrekkelijk blijven. Ik hoop dat dit voorstel van resolutie aanleiding zal geven tot een debat in de breedte over bouwkunde in Vlaanderen. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij de opmerkingen en bedenkingen van de meerderheid. Ik wil er nog enkele zaken aan toevoegen.

De kust kent de laatste jaren een sterk positief migratiesaldo waardoor de residentiële woonvormen steeds verder uitbreiden. Ondertussen heeft men de tweede lijn opgezocht: de dorpen die achter de kustlijn liggen. Dat heeft verschillende gevolgen. We pleiten ervoor om de eigenheid en het organisch gegroeid karakter van de tweede-lijnsdorpen te behouden aan de kust.

Het moet duidelijk zijn dat we niet pleiten voor een bevrozing van woonuitbreidingsgebieden en dergelijke. Dat heeft de heer Caron uitdrukkelijk gezegd in zijn uiteenzetting. Jonge gezinnen die afkomstig zijn uit die dorpen, moeten de mogelijkheid krijgen om daar te blijven wonen. We pleiten voor een ruimtelijk verantwoord en gedragen beslissingspatroon.

De ziel van die dorpen en de erfgoedwaarde moet bewaard blijven. Ze worden gekenmerkt door rust, stilte en kleinschaligheid van het sociale weefsel en de dorpskernen.

Planologische instrumenten zijn er. Er zijn er al een aantal de revue gepasseerd: BPA's, RUP's en lokale verordeningen die soepel kunnen worden aangewend. Die laatste zijn mijns inziens de belangrijkste instrumenten. In een aantal kustgemeenten maakt men daar al effectief gebruik van. Er lopen al pilootprojecten om de dorpen op de tweede lijn en hun uitstraling te behouden. We pleiten er daarom voor om dat te veralgemenen en een aantal kwalitatieve kenmerken naar voor te schuiven zonder de ontwikkelingsmogelijkheden van die dorpen te beknotten.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Natuurlijk steunen we deze resolutie. Ik wil toch even inpikken op wat hier al is gezegd – dat de economische aspecten zouden kunnen verdwijnen. Ik denk dat precies de resolutie ervoor zal zorgen dat het economische belang van die dorpen zal toenemen. Toeristen gaan graag naar pittoreske dorpjes, en dat is niet langer zo als de misschien niet geklasseerde maar toch uitzichtbepalende woningen worden vervangen door appartementen. In dat laatste geval verliezen die gemeenten hun karakter. Dorpen zoals Stene, Zande, Klemskerke en Zuienkerke en dergelijke kunnen er alleen maar bij winnen.

Dit voorstel van resolutie is ontstaan met de kust en het hinterland voor ogen, maar op vraag van collega's ook van toepassing op mooie dorpen die elders liggen, bijvoorbeeld Kanne in Limburg en de Kempen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik wil nog even reageren op de heren Van Nieuwkerke en Verstreken, die blijkbaar niet goed hebben geluisterd naar mijn uiteenzetting. Zoals iedereen pleit ik voor een gezond evenwicht

tussen het bewaren van de eigenheid van die dorpen en de economische belangen; niet meer en niet minder.

Mevrouw Tinne Rombouts: Kort wil ik reageren op wat de heer De Klerck heeft gezegd. Ik ben blij te vernemen dat we op zoek moeten naar soepele instrumenten. Wat de stedenbouwkundige verordeningen betreft, moeten we die piste onderzoeken. We moeten wel opletten dat we niet in de problemen komen als in een verordening eigendomsrechten in het gedrang komen. Ik vraag daarom dat dit verder wordt onderzocht.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick De Klerck, André Van Nieuwkerke en Patrick Lachaert, mevrouw Tinne Rombouts en de heer Jan Peumans betreffende het behoud en ruimte voor volkssporten op het platteland, inzonderheid het krulbolspel – 1682 (2007-2008) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, collega's, we blijven op het platteland, want na de sportshutterij komt het krulbolspel aan bod. Ik zal het voorstel kort toelichten. Volgens het decreet van 13 juli 2001 inzake de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding wordt het krulbollen beschouwd als een sportieve vrijetijdsbesteding. De volkssporten maken deel uit van ons cultureel erfgoed en dienen als dusdanig te worden erkend. Ze worden beoefend door jong en oud, en spelen op die manier een rol in het maatschappelijke opbouwwerk. Ze zijn eveneens van belang voor de gezondheid en het welzijn van veel senioren.

Het krulbolspel wordt beoefend op verscheidene locaties die niet allemaal in één planologische zone te vatten zijn. Dat feit, dat aan bod kwam in een vraag om uitleg tot minister Van Mechelen, is de aanleiding voor de redactie van dit voorstel. Het krulbollen heeft een eigen infrastructuur nodig, al dan niet voorzien van een drankgelegenheid.

Omdat we de waarden van het krulbollen als versterker van het sociale weefsel willen erkennen en blijven erkennen en voor de toekomst willen bewaren, moeten wij ervoor zorgen dat de krulbolinfrastructuur behouden kan blijven, of ze nu gelegen is in woongebied of in landelijk gebied zodat de krulbolsector gegarandeerd is van bestaanszekerheid en bestaansrecht.

We vragen dus dat de Vlaamse Regering de gemeentebesturen actief ondersteunt in het uitwerken van een oplossing voor de krulbolinfrastructuur door het verankeren van het krulbollen in een gemeentelijke taakstelling, en ze op te nemen in het gemeentelijke ruimtelijke structuurplan. Het krulbollen dient eveneens opgenomen te worden in het lokale sportbeleidsplan van de gemeenten en in het sociale beleidsplan, als erkenning voor de positieve rol die deze en andere volkssporten spelen op het maatschappelijke vlak in een gemeente, ook op het platteland. Ik hoop dat deze resolutie kamerbreed wordt aanvaard.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Ook Open Vld staat achter dit voorstel van resolutie omdat we houden van de Vlaamse volkssporten en ze een bouwsteen zijn voor een respectvolle samenleving. In de eerste plaats gaat het om volkssporten die van generatie op generatie worden overgeleverd en deel uitmaken van een sportief cultuurhistorisch patrimonium met een belangrijke erfgoedwaarde. Dit erfgoed moet worden gekoesterd en waar mogelijk versterkt.

In de tweede plaats versterkt hierdoor de sociale cohesie en brengt het mensen bij elkaar. Opmerkelijk is ook de stijgende interesse bij de jeugd voor volkssporten, met in het bijzonder het krulbollen of het strandbollen aan de kust.

Ten derde verdienen deze sporten ook ruimtelijk een plaats, maar in sommige gevallen zijn ze zonevreemd of worden ze zonevreemd door uitbreiding. We pleiten er dan ook voor om het uitgewerkte planologische kader adequaat aan te spreken en om deze recreatievorm ook ruimtelijk in het landschap te behouden. Finaal pleiten we ervoor om de traditionele sporten zo goed mogelijk via een goed communicatiesysteem bekend te maken.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: We zullen deze resolutie zeker goedkeuren, al was het maar omdat ikzelf een beoefenaar ben van deze volkssport. Ik wil ook meegeven dat er in de toelichting een tekortkoming is geslopen. Deze sport wordt niet alleen in het meetjesland tussen Gent en Brugge, maar ook bij ons in de streek in Roeselare en Izegem beoefend. Bij ons in Izegem bestaat er een locatie waar men deze sport kan beoefenen. De sport wordt op een serieuze manier door de lokale overheid ondersteund.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik ben eveneens een krulbolsupporter. Het trabol wordt ook wel als naam gebruikt, maar er is nog een kleine tekortkoming, al heb ik alle respect voor de heer Matthijs en de andere leden die het voorstel hebben ingediend. Ik hoor van verschillende collega's dat ze niet weten wat het krulbollen precies inhoudt. Dat staat niet in de tekst. Het moet er misschien nog aan worden toegevoegd. Het is een heel leuke sport die ik alleen maar aan iedereen kan aanbevelen. Ik noem het geen sport, maar eerder een gezellige socioculturele activiteit. De sport wordt inderdaad overal gespeeld. Voor sommigen is het een sport, maar zelf vind ik het supergezellig en kan ik het beoefenen ervan iedereen alleen maar aanraden.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Ik ben zeer blij met de aandacht van zovele leden voor het krulbollen en het bokschieten of buksschieten. Ik stel vast dat er meer aanwezig en tussenkomsten zijn bij deze resolutie dan bij belangrijke decreten zoals dat van onderwijs deze morgen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Als we het over de werkbezoeken hebben, kunnen we misschien eens een werkbezoek afleggen aan de krulbolsector in Vlaanderen.

De heer Johan Verstreken: Ik heb nog een reactie op wat de heer Tavernier zegt. Als we naar de timing kijken, moet worden gezegd dat er ook ontzettend veel over onderwijs is gesproken deze morgen. Ik was er ook bij deze voormiddag. Het belang ervan was heel duidelijk en wordt gewaardeerd.

De heer Leo Pieters: In onderwijs was het blijkbaar niet aangeraden om aan de Raad van State een advies te vragen. Hier moest zelfs een spoedbehandeling gebeuren voor het buksschieten.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Tavernier, u hebt gelijk, straks spenderen we nog meer tijd aan het krulbolspel dan aan het verdrag van Lissabon. *(Applaus bij Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over het gebrek aan geestelijke gezondheidszorg voor (ex-)gedetineerden – 1624 (2007-2008) – Nr. 2

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Mevrouw Claes, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 130 betreffende de geneeskundige verzorging en de uitkeringen bij ziekte, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieënvijftigste zitting in Genève op 25 juni 1969 – 1544 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 155 betreffende arbeidsveiligheid, gezondheid en het arbeidsmilieu, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zevenzestigste zitting in Genève op 22 juni 1981 – 1545 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 161 betreffende de bedrijfsgezondheidsdiensten, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenzeventigste zitting in Genève op 25 juni 1985 – 1546 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993 – 1645 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft – 1667 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XVIII – 1669 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joris Vandembroucke, mevrouw Laurence Libert en de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen houdende wijziging van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter, wat het toepassingsgebied betreft (overgenomen door de heer Joris Vandembroucke, mevrouw Laurence Libert, de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen en mevrouw Veerle Heeren) – 1686 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over het amendement op artikel 6 en over artikel 6 van het voorstel van decreet.

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van de heren Sannen en Stassen en de dames Libert en Heeren op artikel 6.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Het amendement vervangt ook het bestaande artikel, dus daar moet niet meer over gestemd worden.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Caron, André Van Nieuwerkerke, Johan Verstreken, Patrick De Klerck en Jan Peumans betreffende de toenemende druk op de dorpen aan de kust, in het hinterland en elders in Vlaanderen – 1615 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
95 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick De Klerck, André Van Nieuwerkerke en Patrick Lachaert, mevrouw Tinne Rombouts en de heer Jan Peumans betreffende het behoud en ruimte voor volkssporten op het platteland, inzonderheid het krulbolspel – 1682 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, ik heb mij onthouden, omdat ik vind dat zulke belangrijke dingen hier echt niet zo veel tijd in beslag moeten nemen in deze plenaire zitting.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Wim Van Dijck en Werner Marginet tot besluit van de op 5 juni 2008 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het federale initiatief inzake tax shelter voor shows en sportinfrastructuur en de gevolgen ervan voor het Vlaamse beleid ter zake – 1736 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
75 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Mieke Vogels tot besluit van de op 10 juni 2008 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het actieplan voeding en beweging 2008-2015

– 1747 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Mevrouw de voorzitter, wij hebben ons onthouden, omdat – hoe juist het ook is dat er nog heel veel aan het voedingspatroon moet gebeuren – we vinden dat de link tussen vleesmatiging en klimaatverandering toch wel heel ver gezocht is en er wel andere middelen zijn om aan klimaatbeheersing te doen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Tack, Herman De Reuse en Thieu Boutsen en de dames Greet Van Linter en Katleen Martens tot besluit van de op 10 juni 2008 door mevrouw Mieke Vogels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het actieplan voeding en beweging 2008-2015 – 1749 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 2 juli 2008 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.37 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Dany Vandenbossche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jacky Maes, Sabine Poleyn, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Agnes Bruyninckx, Carl Decaluwe, Annick De Ridder, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Bart Martens, Jan Peumans, Johan Sauwens, Miet Smet, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Paul Wille: buitenslands;

Ward Kennes: ambtsverplichtingen;

Martine Fournier: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Roland Van Goethem.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan

Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Monique Moens, Jurgen Verstrepen

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De

Meyer, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke

Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier
